

LA REVISTA DE LA VALL D'ARO

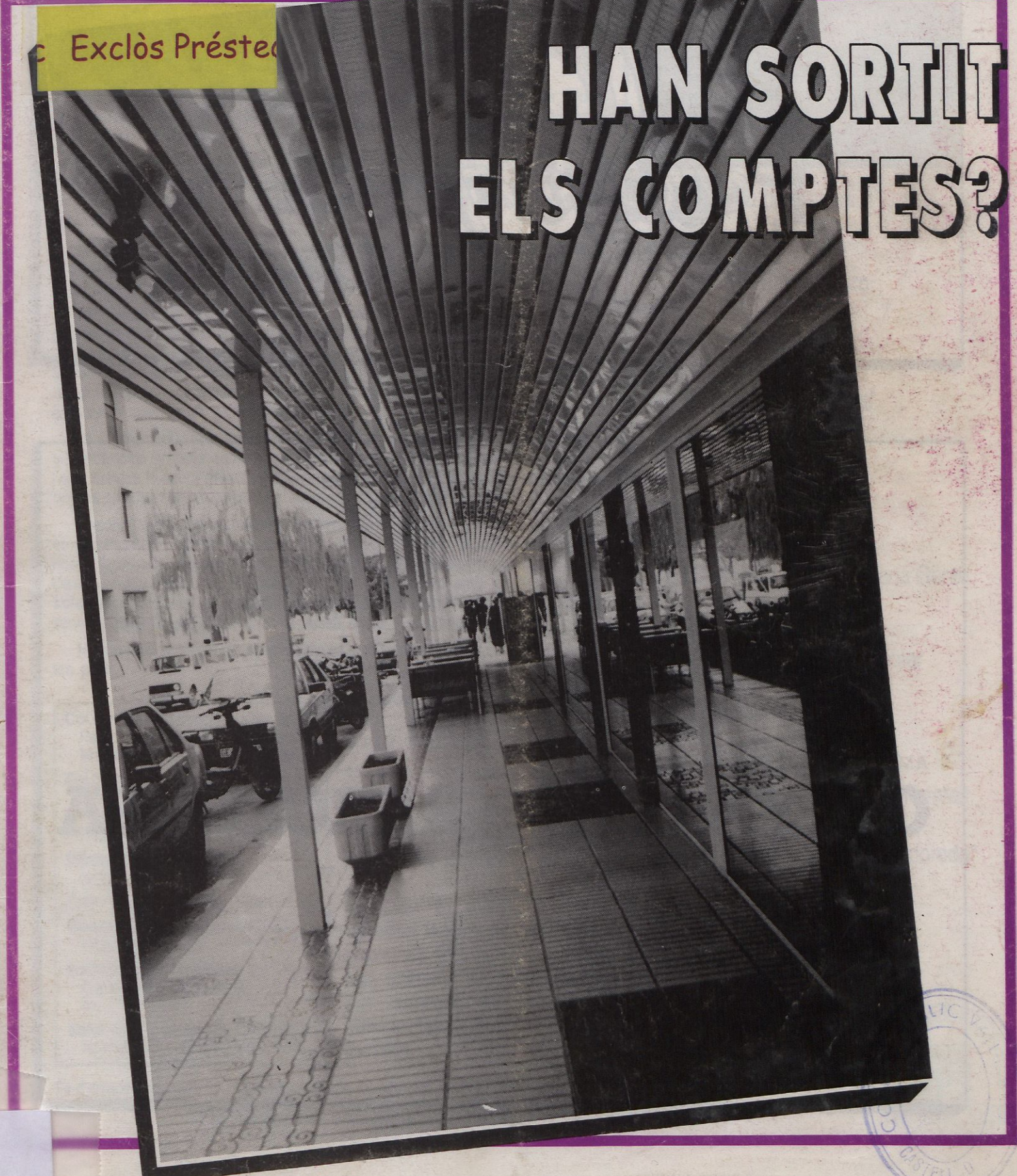
EL CARRILET

Núm. 10 - Octubre, 1988

125.- ptes.

Exclòs Préstec

HAN SORTIT ELS COMPTES?

Tel. 81 78 64

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

CAIXA DE **BARCELONA**

LL
OS
CARL

EDITORIAL

SUMARI

En una de les reunions per preparar el número de "EL CARRILET" que teniu a les mans, mirant de trobar un tema de portada que fós atractiu i a la vegada reflexés l'actualitat més immediata de la nostra comunitat, un dels suggeriments fou el tema turístic. Ja li havíem dedicat la portada del número de principi d'estiu i pensàvem que ja era suficient, però, posats a pensar s'hi ha algú d'aquest municipi que no depengui del turisme, evidentment, ha-

guerem de reconèixer que la gran majoria mengem mercès al turisme.

Que passa que els comptes ja no surten tant? A qui no surten?, a l'hoteler, al comerciant, al funcionari... o al client que ha de pagar més pel mateix que un quilòmetre més avall li costa la meitat?

Des de "EL CARRILET", en contacte amb el sector turístic local, hem pogut constatar una preocupació creixent per una competència basada principalment en preus a la baixa, motivada per l'augment de l'oferta en perjudici d'una degradació dels serveis.

Aquesta preocupació, no només es manifesta en el sector hotelier, sinó també en un respectable número de comerciants sensibilitzats que saben que depenen sobre tot de la qualitat del turisme que s'allotgi en els nostres establiments.

La situació és greu i de difícil solució i dintre de la nostra modèstia, ens permetrem aconsellar a tothom que senti aquesta preocupació d'anar a comprovar sobre el terreny la veritable cara de la nostra competència (en general); hem visitat grans hotels amb instal·lacions increïbles de primera categoria i amb preus, serveis i clients que corresponen a categories molt inferiors, sense comptar amb l'entorn natural, en la qual cosa, sí que no tenim gaire competència.

Te tot l'esmentat hem tret la conclusió de que, pel que sembla, els nostres professionals no ho fan tan malament, que podem cobrar més per un servei de més qualitat i que, sempre hi haurà clients de baix pressupost, tots igualment respectables, però hem de procurar servir a cadascun d'acord amb la qualitat que busca i paga.

I per descomptat, els organismes encarregats de promoure el turisme cap al nostre municipi han de posar-se d'acord d'una vegada, professionalitzar la gestió de la nostra promoció i emprendre una política sèria i consensuada per demostrar que a Castell-Platja d'Aro s'ha de pagar un preu just d'acord amb els serveis que s'ofereixen, controlar i exigir qualitat, no només a nivell d'establiments, sinó també de serveis públics i municipals i fer-ho depressa, potser si esperem massa ja serà tard.

Mentre això, entre altres iniciatives, no es porti a cap, cada any sortiran els comptes pitjor.

Col·lectiu de Redacció: Xavier Amat, Pere Barreda, Cecilio Blanco, Josep Mir, Manuel Santos, Alfons Tauler.

Col·laboradors: Maria Arnau, Anna Balletbó, Lluís Boix, Pere Pons, Jaume Ramot, Maria Teresa Ramot, Rafael Rodríguez, Xevi.

Dibuixos: Ricard Wynecken, Isidre Vilaseca

Fotos: Foto Esprint, Foto-Flash

Disseny i Il·lustracions: Maria Rosa Pons i Xavier Amat

Fotocomposició i Impressió: Copidisseny - St. F. de G. D.L.: Gi. 292/87

Edita: Grup Cultural "EL CARRILET" Apartat 107 - 17250 Platja d'Aro

EL CARRILET

No es fa responsable necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats. Es permet la reproducció total o parcial esmentant-ne la procedència.

EL CARRILET reserva espeï a totes les entitats del poble que tinguin fets i activitats que interressi fer públic. Només cal adreçar els escrits a l'apartat de correus 107 de Platja d'Aro.

5 Casa Gran en Ple

6 Las Cuentas Turísticas

9 Crònica de 60 dies

11 El Futur de Castell-Platja d'Aro

13 Vagó-Correu

14 Informació Municipal

17 Xevillusions

18 T.V. Platja d'Aro

20 Gente del Pueblo, Buena Gente Julio "El Mecánico"

22 2 Anys de Consell Escolar

25 Localidades

26 Opinió Sirenes, Camions i Avionetes

28 La Biblioteca "Mercè Rodoreda" d'Estrena

31 Esports L'Aro Bàsquet Club

33 En Joan Bassó i la Neteja

34 Vagó de Cua

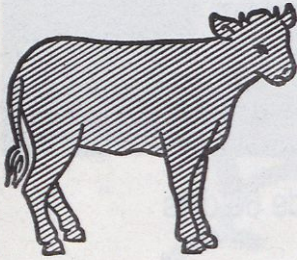
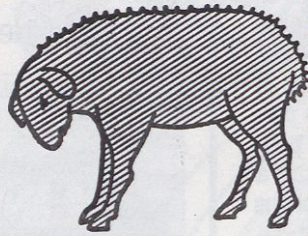
Fe d'errades del núm. 9: L'article "Mondieu escola de mar a Platja d'Aro" és un treball de Maria Teresa Ramot i Pere Barreda.

El comentari "De nou la festa de la cervesa" està signat per P. Barreda.

**carnisseria
xarcuteria**

MARTI GOLL

AVGDA. LA PAU - T. 81 85 42
PLATJA D'ARO

INSTAL·LACIONS

SAVA

- LLUM
- AIGUA
- CALEFACCIÓ

ctra. Sta. Cristina, s/n. - Telf.: 81 80 13 - PLATJA D'ARO (Girona)

NO PERDIS EL TREN DE LA VALL D'ARO

LA REVISTA DE LA VALL D'ARO

EL CARRILET

Subscriuiu-vos-hi

Desitjo subscriure'm a la revista "EL CARRILET"

Nom i cognoms .....

Areça .....

Població .....

Signatura

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Data .....

Nom i cognoms .....

Compte corrent / Llibreta d'estalvis núm.....

Banc / Caixa .....

Sucursal .....

Senyors, agrairia que, amb càrrec al meu compte, paguin fins nova ordre els rebuts presentats per la revista "EL CARRILET".

Signatura

**REVISTA «EL CARRILET»
Apartat 107
17250 PLATJA D'ARO**

CASA GRAN, EN PLE

LOS "MOSSOS DE FELIP V" EN MARTES Y TRECE:

Era martes y trece de Septiembre cuando se celebró el pleno ordinario. Se solicita, por parte de los que gobiernan, la creación de una comisaría de policía para Castell-Platja d'Aro, dado que la inseguridad aumenta a un ritmo acelerado en nuestro municipio. El socialista Esteva dice que en principio está de acuerdo con la comisaría, pero promete abstenerse a la hora de votar, si no le presentan claras las cuentas relativas a seguridad; los convergentes, por boca de Ramiro Pons, no están de acuerdo con la creación de una comisaría y prefieren que se garantice la seguridad reforzando las policías propias: Mossos d'Esquadra y Municipales; Aniceto Clara le contesta que considera fuerzas de seguridad **propias** tanto a los Mossos d'Esquadra como a la policía Nacional o a la Guardia Civil; y el iniciativo Joan Bassó le recuerda a Ramiro que los Mossos d'Esquadra no son **tan nuestros**, pues fue un cuerpo policial creado por el invasor Felip V. ¡Para que luego digan! Y es que en martes y 13 hasta las fuerzas nacionalistas pueden cambiar de color; pero lo importante es que se acordó por mayoría absoluta solicitar la creación de una comisaría, aunque sólo fuese por aquello de tener más a mano la renovación del D.N.I.

Se presentarán también en martes y 13 las nuevas tarifas de taxis, que fueron aprobadas con muy poca fe. Y es que todos eran conscientes de que los taxistas se iban a saltar las tarifas a la torera. En los días siguientes, y que nadie me pegue, lo he podido comprobar.

Se aprueba este martes el gran plan parcial de Viviendas Sociales, con la diferencia de que tanto el CDS como Iniciativa defienden modelos diversos de viviendas para que el conjunto no parezca un "guetto" y que cada uno pueda comprar según sus posibilidades económicas, mientras los socialistas piden que todas las viviendas sociales sean iguales y se aproveche al máximo el terreno público. Pienso que ni lo uno ni lo otro: que hayan viviendas diferentes en cuanto a diseño, capacidad, etc.; pero que se concedan en función de las posibilidades económicas no sería social: hay que tener en cuenta por encima de todo las necesidades familiares.

Y cerramos el martes y 13 felicitando a

todos los concejales por haber estado de acuerdo en algo muy importante: el magnífico servicio que este verano han prestado a **nuestra** comunidad **nuestros** guardias municipales. Gracias por vuestros servicios, aunque a veces no llevéis la gorra puesta.

VIERNES Y TREINTA O UNA PIEDRA EN MI CAMINO...

... O en mi paseo, que mío, como de todos, es el Paseo Marítimo de Platja d'Aro. Y el que diga que no, que tire la primera piedra, tanto si las piedras son de Bañolas, pizarra oxidada de Galicia o Travertí de Italia. La comedia se desarrolló más o menos así en un pleno extraordinario del treinta de Septiembre:

(Están en escena los centristas Aniceto, José María, Ricardo y Lluís; los convergentes y unionistas Ramir, Enric y Joan Giraut; el socialista Jaume y el iniciativo Joan Bassó. Y, si a alguno le pongo nombre y apellido, es porque no se repitan las confusiones que anteriormente hubieron con los Lópezes, Ricardo y Enric. Focos, y comienza la función con poco público):

ANICETO - *(Levantando la voz):* Visto el informe de los técnicos y, dado que los paseantes no pueden pasear por el Paseo Marítimo si no les ponemos piedra para pisar, he decidido convocar esta asamblea para el bien del pueblo que nos escucha. *(Hay pocos aplausos, porque falta pueblo).* Que hable el pueblo:

FUXAS - *(Arquitecto real, que evidentemente no representa al pueblo).* Queríamos construir el Paseo con la piedra de Bañolas, pero nos han dicho que en Bañolas ya no quedan ni las piedras; así que hemos pedido al dios Mopu que nos deje colocar otra piedra: la piedra italiana de Travertí o la pizarra oxidada de Galicia, mucho más barata y más gorda que la Travertí.

RAMIR - Pero la gallega cambia de tono y oscurece la superficie. Yo prefiero Travertí.

FUXAS - Certifico que es mejor la Travertí, aunque a un amigo mío le guste más la Gallega.

JOAN BASSO - La piedra de Galicia no conecta con el color y el sentir catalán

(entra por el foro Manel); yo estoy por la piedra de Travertí.

JAUME - *(Saludando a Manel):* Pues a mí me gusta más la piedra de Bañolas, aunque no queden piedras: Bañolas es cosa nuestra y está más cerca.

ANICETO - Vamos a pedirle al dios Mopu la Travertí y, si no le parece bien, que nos dé la pizarra Gallega.

MANEL - Si no se puede poner ni una ni otra, podríamos poner piedras artificiales o baldosas...

RICARDO - ¡O terciopelo que es más barato!

FUXAS - ¡Yo he diseñado el paseo y quiero piedra natural!

JOAN GIRAUT - Se ha de poner la "Travesti", porque la "Travesti" entona más con el Mediterráneo y...

ESTEVA - Yo quiero piedra de Bañolas, aunque la tenga que sacar de la tierra con los dientes. No importa cuánto tardemos en construir el Paseo Marítimo *(Se une Josep al coro).*

ANICETO - Pediremos al Mopu Travertí y, si no es posible, la Gallega.

RAMIR - ¡Así nos darán la Gallega por más barata!

JAUME Y MANEL - *(A duo)* ¡Viva Bañolas!

JOAN BASSO - Estaba pensando que...

(José M^a, mientras los demás discuten, dice que se va a mear, que es cosa sana y que, cuando aprieta, aprieta).

UNOS - ¡Bañolas!

OTROS - ¡Travertí!

LOS DE MAS ACA - ¡Gallega y pirulí!

(En esto que entra el Secretario y dice):

SECRETARIO - Por orden del dios Mopu os hago saber que no hay piedra de Bañolas, que la piedra de Travertí ha sido desestimada por cara y mala y que tendréis que tragar con la Gallega. ¿Vale?

(FIN)

Se despide sin más y os da la mano éste, que lo es, vuestro fiel

VULCANO

LAS CUENTAS TURISTICAS

La verdad es que el tema de portada de este número se las trae: ¿Han salido las cuentas? ¡Pero si las cuentas nunca salen! Y ya nunca más nos saldrán porque estamos acostumbrados a sembrar diez y a recoger cien, y el chollo se ha terminado.

Y se nos ha terminado entre otras razones porque todo el mundo quiere su parte en el pastel y es lógico y lícito luchar por ella.

Todo esto viene a cuento porque desde hace ya bastantes años que venimos escuchando la misma "canción del otoño": "Han venido muchos pero con poco dinero ... cada vez viene más turismo de alpargata ... todo se lo hacen en el hotel ... cuanto más seamos, más reiremos etc., etc.", y ahora resulta que es verdad, que hay que creerse y todos exigimos medidas y buscamos culpables, que los T.O., que si demasiados hoteles nuevos, que si

los campings, que si las playas, que si Lloret, que si el maresme, que si Salou, que si a novecientas pesetas la P.C. ... y pocos comparamos nuestros precios con los de la Costa Azul.

En lugar de competir con precios a la baja y consecuentemente con servicios idem., ¿por qué no comparamos los precios más elevados y la calidad consecuente que se da a cambio? Aquí no hay truco y nadie puede dar duros a cuatro pesetas.

Naturalmente este es un camino que exige su sacrificio, poner de

una vez, toda la carne en el asador, sacar los duros del calcetín y arreglar el chiringuito o hacer uno nuevo al lado, hacerlo bien y dar calidad y servicio a su precio, y cuando digo a su precio justo, quiero decir que debemos conformarnos con un beneficio razonablemente proporcional a nuestra inversión, sin dejar de intentar, por supuesto, optimizar al máximo los resultados.

del Sol, ¿o piensan ustedes que allí todos los clientes son particulares? Lo que hacen los T.O. y las Agencias es comercializar un producto, y lo que está claro es que hoy por hoy cada vez es menos frecuente que a nadie se le ocurra llamar directamente a los hoteles, y no por cuestión de precio solamente, sino porque es más cómodo elegir de un buen catálogo y dejarse aconsejar por un experto.

¿Los campings? Desde hace mucho tiempo es en los campings que rodean Platja d'Aro donde tenemos el cliente con mayor poder adquisitivo y que nos deja más dinero en tiendas, restaurantes y servicios varios, y lo afirmo con conocimiento de causa, salvando excepciones que también las hay. En el mes de Septiembre, el nivel de ocupación de la mayoría de hoteles de Platja d'Aro, sin ser el cien por cien, era excelente, al menos en la primera quincena, pero sin embargo, Platja d'Aro daba la sensación de estar vacía, ya

que todo el montaje comercial, no sólo se nutre de los clientes de hotel, sino también de los campings y apartamentos, que en este mes ha bajado ya sensiblemente, por el mal tiempo en campings y porque los apartamentos son, en su mayoría, de propietarios que ya han pasado todo el mes de agosto entre nosotros.

La conclusión para el comercio es sencilla: más hoteles y menos tiendas, y aunque no les falta razón en ello, tampoco es la solución. Pero en otro lugar de esta revista ya vemos también el por qué no se construyeron

El milagro pasó, el petróleo que surgió en el huerto nos ha cambiado la vida y ahora somos petroleros, es decir que tenemos que mancharnos de grasa para seguir adelante.

Sin este requisito previo, que afortunadamente está comenzando a realizarse, ya podemos seguir buscando culpables mientras pasan los años y cada vez nos salen peor las cuentas.

¿Los Tour Operadores? También llenan la Costa Azul y la Costa del Sol, y a precios de Costa Azul y

más hoteles en su momento en Platja d'Aro.

¿Y qué pasa con los apartamentos? Todavía algo mucho peor, y en este punto sí que debían de tomarse medidas urgentes, aunque nada fáciles, pues aunque me parece muy bien que todo propietario de apartamento tenga el derecho de alquilarlo cuando no lo utiliza, llegar a alquilar la mugre que se ha llegado a alquilar, y a los precios que se ha pagado, es verdaderamente vergonzoso y esto sí que nos desprestigia y perjudica a Platja d'Aro sin que aparentemente nadie lo pueda controlar al no estar el intermediario lo suficientemente profesionalizado como para garantizar un mínimo de condiciones y calidad ni unas garantías legales suficientes al usuario.

Y ahora topamos con la iglesia, porque vamos a hablar del funcionamiento de los servicios públicos, municipales, autonómicos y estatales, y mejor añadir aquello del "apaga y vámonos", pero no nos engañemos, pues en la época dorada de Platja d'Aro, pocos servicios públicos había, poca infraestructura había y poco de todo había, pero teníamos una buena clientela de dinero y calidad que sabía lo que se hacía, donde venía, y sobre todo, lo que recibía por su dinero. ¡Y a todos nos salían las cuentas!

Y ahora es el momento de comentar el artículo que en una revista

nacional apareció el pasado seis de Septiembre, en el que se afirma que "Platja d'Aro pierde el rumbo", pero ¿lo tuvo alguna vez?, ¿en qué momento lo perdimos?, seremos capaces de encontrarlo? Personalmente pienso, eterno optimista, que estamos en el buen camino y no me faltan razones y argumentos para demostrarlo, pero, para no extenderme demasiado, se lo comentaré en próximos números.

El artículo es muy interesante, y no precisamente porque critique con fina ironía a uno de los creadores de Platja d'Aro (fueron algunos más y no menos responsables del engendro), sino por el análisis de la evolución del núcleo turístico y el toque de atención

sobre algunos detalles que para el autor son significativos y sintomáticos de que Platja d'Aro está naufragando; pero son sólo síntomas, no se profundiza e el problema y cae en los mismos errores que muchos de nosotros: que si los ruidos, que si el paseo, ... etc., aunque el diagnóstico es acertado, y por más que duela hay que operar.

Es hora de que nos sentemos a hablar y decidamos de una vez a dónde vamos, a dónde queremos ir y los medios para llegar.

Continuará.

C. Blanco
Técnico de Empresas Turísticas

* Dos ejemplos de como deben hacerse las cosas y casualmente los dos de Platja d'Aro: Hoteles de Planta Nueva (PLATJAPARK y S'AGARÓ PARK HOTEL), ambos de cuatros estrellas y cuyo denominador común es la calidad en instalaciones y servicios.

CELLER ZODIAC

ESPECIALITATS VI DE BOTA • PA AMB TOMÀQUET I PERNIL

CELLER ZODIAC
C/ Pinar del Mar, 9
PLATJA D'ARO
Telèfon 81 81 41

HOTEL COSMOPOLITA***

C/. Pinar del Mar, 1
Tel. (972) 81 73 50

HOTEL ACAPULCO**

C/. Mediterráneo, 1
Tel. (972) 81 71 62

HOTEL CLARAMAR***

C/. Pinar del Mar, 10
Tel. (972) 81 71 58

HOTEL PLANAMAR**

Avda. de la Paz, 3
Tel. (972) 81 71 77

HOTEL BULEVARD**

Centre Comercial - Ctra. Sant Feliu
Tel. (972) 81 78 74

CRONICA DE 60 DIES

15 d'Agost

És la Festa major de Platja d'Aro, una festa "diluida en la festa" tal com l'ha qualificat la premsa, ja que el poble l'ignora totalment degut a ser plena temporada de treball. No obstant l'Ajuntament la continua mantenint, organitzant actes populars i culturals com una representació del Ballet Clàssic de Catalunya, sardanes i ball popular.

embussos i cues, essent completament necessària una altra carretera més a l'interior. Més polèmic resulta l'últimàtum donat a l'Ajuntament de Barcelona i a la Generalitat pel retard en la remodelació del monestir de Pedralbes, on s'han d'exhibir el centenar d'obres que el baró Von Thyssen vol deixar a Barcelona.

27 d'Agost

Les instal·lacions del Club Tennis d'Aro són l'escenari del partit disputat entre el jugador espanyol José Antonio Sánchez i l'argentí Manuel Berra, organitzat pel programa de televisió "Objetivo 92" dedicat a la promoció de l'esport de base de cara a les Olimpíades de Barcelona. La graderia de la pista central del club està gairebé plena de públic, destacant la presència del sots president de la Federació Internacional de Tennis, Sr. Pau Llorens, així com l'alcalde Anicet Clara. El programa és

fet es produeix poques hores després que uns individus l'atraquessin -el dissabte per la nit- quan sortia d'un dels seus establiments i mantinguessin una discussió a conseqüència de la qual, el comerciant patí diferents contusions. El comerciant es dirigí al dispensari per fer-se un reconeixement mèdic i tot seguit anà al quarter de la Guàrdia Civil a presentar la denúncia, sense que el personal d'ambdós llocs notés res anormal en el seu estat, tret del disgust i molèstia pels fets. Hores més tard, passades les cinc de la matinada ingressa a la Residència on mort.

A conseqüència d'aquests fets, una representació de botiguers s'entrevistà amb l'alcalde per demanar més vigilància.

29 d'Agost

En el transcurs d'un sopar que l'Ajuntament ofereix a la premsa, es presenta el projecte de monument a Europa que està previst col·locar a la Plaça d'Europa. L'autor de l'escultura és l'arquitecte Pepe Noja, el qual explicà que l'obra s'aixeca sobre una base quadrangular de cinc metres d'alçada i uns altres tants de llargada i amplada, construïda amb pedra i marbre del país. Damunt d'aquesta base s'hi situarà l'escultura que constarà d'uns grans estels de bronze, representant els països de la Comunitat Econòmica Europea; l'obra està dissenyada per afegir-hi tants estels com nous països s'incorporin a la Comunitat. Completarà el conjunt una font d'aigua i un espai verd que l'envoltarà.

El projecte de la Plaça d'Europa de l'arquitecte Arcadi Pla no contemplava aquesta obra.

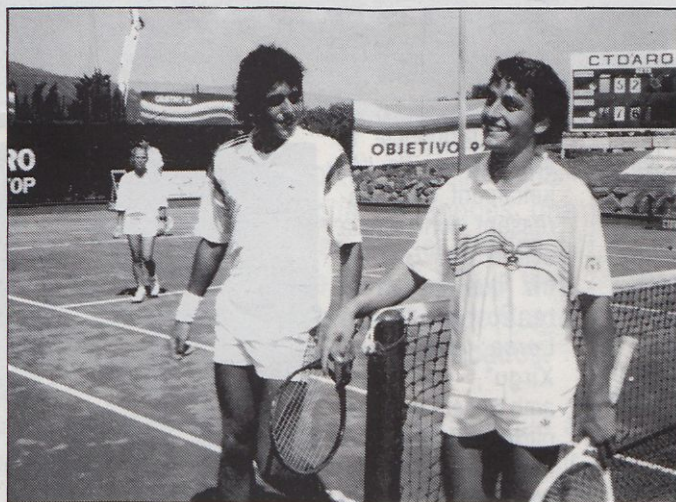
31 d'Agost

Bona part dels establiments comercials de Platja d'Aro tanquen durant una hora per la mort del Sr. Joan Font. Tots els establiments exhibeixen un cartell que fa saber la mesura "per la malhurada mort del nostre amic Joan Font i Coca després dels fets esdevinguts a Platja d'Aro". El mateix dia, la premsa de Girona publica unes declaracions del metge forense del Jutjat de 1ª Instància i Instrucció nº 3 de Girona, Sr. Martínez Calcerrada, en el sentit de que hi ha un 70 % de possibilitats de que la mort estigui relacionada amb l'atrancament.

16 d'Agost

El Club Nàutic Port d'Aro celebra la festa anual del "Català Universal" escollint enguany com a creditors d'aquesta distinció a la Soprano Victòria dels Àngels i al regatista Miquel Noguer. La festa és presentada pel popular locutor de TV3 Salvador Alsius, assistint-hi prop de 400 persones entre les quals cal destacar els consellers de la Generalitat, Srs. Trias Fargas, Lluís Alegre i Josep Laporte.

ofert en directe a la resta del país per la segona cadena de TVE, mentre que a Catalunya es passa en diferit el diumenge. El partit és guanyat per l'espanyol per 7 - 5, 6 - 2.

28 d'Agost

El comerciant i vehí de Platja d'Aro, Joan Font i Coca, mort a la residència "Alvarez de Castro" de Girona a conseqüència d'una embolia. Aquest desgraciat

26 d'Agost

Té lloc a S'Agaró una de les festes socials que la premsa considera la més important de les celebrades durant l'estiu, sens dubte per la personalitat, importància i actualitat dels protagonistes: el lliurament del títol de "Sirena de la Costa Brava" a Carmen Cervera, esposa del baró Von Thyssen. La festa, apart del lliurament social és especialment interessant per les declaracions del matrimoni; en la xerrada que tenen amb la premsa, manifesten que la Costa Brava ha perdut turisme de qualitat i que les vies de comunicació són deficientes, amb molts

CRONICA DE 60 DIES

31 d'Agost

Comencen les obres d'ampliació del Port d'Aro quina concessió otorga la Generalitat per un temps de 28 anys. L'ampliació està prevista de fer en dues fases: en la primera s'ampliarà el port fins arribar a l'altura de l'avinguda Verona-Teruel, construint-se 100 habitatges i 260 punts d'amarrament; la segona fase arribarà fins a poca distància de la carretera de Sant Feliu. La fondària dels canals

serà de com a mínim 3 metres i està previst que al final dels canals s'hi instal·lin estacions de bombeig de l'aigua per tal de que no quedi estancada i es produeixin problemes de mosquits. També està previst fer volar la llosa que hi ha a l'entrada del port per permetre l'entrada de vaixells de més calat.

2 de Setembre

Es reanuden les conferències del Solàrium que s'havien suspès el Juliol per les vacances del ponents. Enguany, el tema elegit és els 10 anys de la Constitució Espanyola. Hi intervenen en aquest cicle alguns dels autors de la Carta Magna com Jordi Solé Tura, Gabriel Cisneros, Gregorio Peces Barba i Pedro Pérez Llorca. Organitza aquests actes el Club Lliberal de Girona, el qual ha convertit el Solàrium en una manifestació política i cultural de gran rellu nacional.

2 de Setembre

L'alcalde del municipi, Anicet Clara i una comissió de comerciants tenen una entrevista amb el governador civil, Sr. Pere Navarro, entorn el tema de la seguretat.

La representació demana l'increment de les mesures de seguretat, centrant-se sobre tot amb l'increment de policies al carrer, inclús durant els caps de setmana de l'hivern, i la instal·lació d'una comisaria de policia.

L'entrevista es qualificà de molt positiva per les parts, malgrat que el tema de la comisaria és difícil, ja que només s'instal·la en municipis de més de 20.000 habitants. De tota manera, el Ple de l'Ajuntament de Setembre aprova aquesta petició.

4 de Setembre

Un any més i com ve essent habitual des de fa anys, la Volta Ciclista a Catalunya arriba a Platja d'Aro. Enguany, és final d'etapa del segon sector de l'etapa entre Barcelona, on pel matí va disputar-se una contrarrelotge per equips, i la nostra vila amb un total de 168 kms. El protagonista del dia fou l'equip italià "Del Tongo", el qual guanyà la contrarrelotge del matí i per la tarda el seu corredor Czeslaw Lang guanyà l'etapa, mentre el seu

company Ballerini es posa el maillot de líder. L'etapa fou retransmesa pel segon canal de TVE, de manera que el nom i la imatge de Platja d'Aro -sobretot al final del programa amb vistes aèries del poble- es difoneren per tot el país. El cost de l'etapa puja a 2.000.000.- de pessetes.

8 de Setembre

L'actor i director teatral Joan Esparrach, pronuncia al saló d'actes de l'Ajuntament una interessant conferència sota el títol "Una actriu que inspira el teatro de García Lorca: Margarita Xirgu", coincidint amb el centenari del naixement de l'actriu. Mig centenar de persones assisteixen a l'acte.

El Sr. Esparrach és una persona vinculada al nostre municipi, mercès als molts anys que hi estiuja. Fou alumne de l'actriu catalana i s'ha dedicat professionalment al teatre i a la televisió, fent també conferències i traduccions de llibres. França, sobre tot, Espanya i Argentina són el marc de la seva activitat.

8 de Setembre

Comença la Festa Major de Castell d'Aro que s'allarga fins el dia 11. La festa que, com l'any passat gaudeix d'un envelat cobert, té dos alicients més respecte l'any anterior: l'actuació del conegut grup "La Salseta del Poble Sec" i un campionat de botifarra. A més es celebren les tradicionals havaneres, sardanes, els balls, el festival infantil, l'espectacle fi de festa, així com la II Tirada al Plat. La festa resulta molt lluida i amb una bona participació dels veïns.

24 de Setembre

Té lloc durant aquest cap de setmana la I Concentració Internacional de Vehicles 4x4 amb la col·laboració de l'Ajuntament. La prova consta de varis recorreguts per terrenys difícils, tant de dia com de nit, destacant els del llit del Ridaura i la prova de slalom disputada a la Plaça d'Europa el migdia del diumenge.

27 de Setembre

Es disputa al pavelló un partit amistós de bàsquet entre els equips del Valvi Girona i el Magia Huesca guanyant aquest últim per 76 - 84, en un partit que dona de sí menys del que l'afició, la qual omplia gairebé les grades, esperava. Aquest és el primer partit d'una certa importància que es juga al pavelló. A principis d'estiu s'hi va disputar un torneig de futbol-sala. Al pavelló, pràcticament acabat a falta de fer les escales de l'entrada, ja està essent utilitzat pels diferents equips de bàsquet per entrenar.

P.B.M.

EL FUTUR DE CASTELL-PLATJA D'ARO

El periodista Lluís Bonada, bon amic i bon coneixedor de la realitat i evolució de Platja d'Aro a on fa anys que hi estiuja amb tota la seva família, va publicar un interessant article al suplement català de la revista "Cambio 16" de primers de setembre i en el que fa un ampli anàlisi sobre la evolució de la Platja d'Aro aixecant finalment la veu d'alarma sobre el que ell considera perills del desenvolupament futur de la nostra localitat.

Encara que no estic al cent per cent d'acord amb l'article de l'amic Bonada, si que em sembla que la seva veu de persona interessada pels problemes del municipi de Castell-Platja d'Aro ha de ser tinguda en compte i analitzada amb atenció. És cer que un dels grans èxits de Platja d'Aro va ser precisament l'encert de la decisió presa a principis dels anys seixanta per part de l'Alcalde Cargol, carnisser-hoteler-carter aconseguint el canvi de la capitalitat del municipi de Castell d'Aro a Platja d'Aro.

Amb la perspectiva dels anys cal reconèixer l'habilitat de la decisió que ha evitat enfrontaments inútils reproduïts ininterrompudament en altres localitats entre l'antic municipi de l'interior i el barri mariner que ha acabat esdevenint més poblat i més important econòmicament i des de tots els punts de vista que el poble original. Altres aspectes coneguts i que l'amic Bonada senyala com a elements determinants del creixement de Platja d'Aro, són el paper de les

nombroses botigues construïdes que han convertit el nostre municipi en el centre comercial més atractiu de les comarques gironines. La moda de les discoteques històriques: Flamingo, Tiffany's, Casa Vella, avui Paladium, Maddox..., ha estat un altre important reclam. Tot Això juntament amb l'acord municipal prè a mitjans dels anys seixanta en ble "boom" turístic, quan l'Ajuntament aprovà una

ordenança prohibint construir qual-sevol hotel que no tingués una plaça d'aparcament per habitació, fet aquest que sens dubte va tenir que veure amb que l'Alcalde Cargol fos propietari de l'Hotel Albatros.

La conseqüència va ser que a Platja d'Aro no s'hi van construir més hotels, però sí apartaments, amb la qual cosa va quedar barrat el pas al turista de poca capacitat adquisitiva que entra de la ma dels "tour operator" i per contra es va crear una població de propietaris que se sentien afincats i vinculats a la localitat, comprant mobles, cortines i tota mena d'utensilis per amoblar els seus apartaments, i

que no s'hi estaven només els vint dies d'estiu, sinó que han tractar d'aprofitar tots els caps de setmana i ponts de l'any.

L'amic Bonada reclama avui, més control de les músiques de bars i restaurants que invadeixen els carrers i tots els espais oberts, molestant als que passeigen. També es queixa del fracàs, que el en diu estrepitos, del centre comercial

Eurocenter, i sens dubte té una bona part de raó en tot el que diu. Personalment crec, però, en el futur de Platja d'Aro i no crec que es perdi el rumb si se sap enllestir, ordenar i rematar la Plaça d'Europa, i si se saben aprofitar les enormes possibilitats del Palau de Congressos, allotjant activitats de tota mena, pràcticament de forma ininterrompuda, ja que no hi ha espais d'aquestes característiques en cap poble de la costa. Una altra gran possibilitat és l'animació de les terrasses i bars del Passeig Marítim que jo vull imaginar-me com un "Moll de la Fusta" de Barcelona, on també la gent hi vagi a passejar i a pendre un refresc al capvespre, alternativa complementària a les terrasses de la carretera.

Les possibilitats hi són, la gent de Platja d'Aro té ganes de fer el salt endavant, cal, això sí, voluntat política i dedicació per a aconseguir-ho i aquí si que, en gran part, l'èxit depèn de la voluntat de l'equip municipal.

Anna Balletbò

AUTOSERVEI
D'ALIMENTACIÓ

Pericay

Carretera Sant Feliu, n.º 11
PLATJA D'ARO

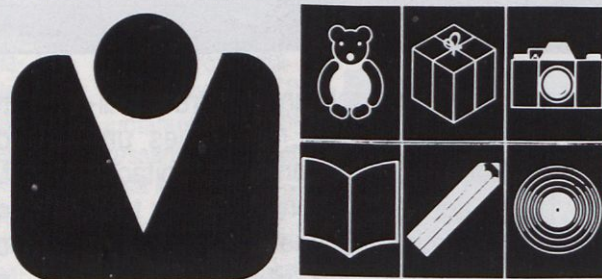
LLAGOSNET SA

PRODUCTOS MANTENIMIENTO HOSTELERIA E INDUSTRIA

DISTRIBUIDOR DE: SPARTAN-SCOTCH-BRITE-CAMP

Urbanizacion Dalmau-Playa de Aro-Gerona

PEDIDOS: Teléfono 81 84 70

Video Viader Platja

ctra. de Platja d'Aro a Palamós, 13
Tel. (972) 81 70 16 - **PLATJA D'ARO** (Girona)

VAGÓ-CORREU

L'HOSTELERIA ESTÀ FORA DE COMBAT

El títol d'aquest paper vol expressar la difícil situació de l'hosteleria en els moments actuals.

L'hosteleria es troba amb enemics en tots els fronts. Si no troba (*per sí mateixa*) la manera de combatre'ls, si no troba la manera (*per sí mateixa*) de defensar-se, si no troba el remei (*també per sí mateixa*) tot evolucionant al ritme dels temps moderns, els hotels es troben perduts, s'hauran de transformar en apartaments com tants n'hi ha que, fóra del país venen fent.

El problema no és el mateix per a totes les categories d'hotel. Els més afectats són els que freqüenta la classe mitjana, ja que el futur del turisme de masses, que són els seus clients, apunten cap a la utilització, de manera generalitzada, de les caravanes, auto-caravanes "roulottes" i altres formes o sistemes de fer turisme. Els hotels de luxe seran necessaris sempre. Sols cal, perquè siguin rendibles, que s'ajustin a la demanda i no augmentin l'oferta actual. En quatre paraules: que no en construeixin més. Pel que fa a les fondes i pensions, tot salvant les distàncies, són igualment necessàries que els hotels de luxe i tampoc no tenen de fantasia l'enemic de les caravanes i càmpings, ja que els seus clients no tenen el poder adquisitiu per poder sostenir una caravana.

Tenim, doncs, un problema que sols afecta uns determinats establiments, que són tanmateix els més nombrosos: els dels clients de classe mitjana que deserten cap als càmpings i caravanes.

Aquest problema és irreversible. Com tantes coses ho han estat a la vida moderna. Recordem, en la seva època, l'enfrontament entre els transports animal, de carros i diligències, contra el tren i els camions, o la lluita entre els vaixells de vela i els de vapor. Hi va correr, inclús, molta sang. Han passat els anys i, avui, no es transporta res amb carros ni persones en diligències, i els vaixells de vela són record per a la història.

Llavors i centrant el problema en els hotels de classe mitjana, si acceptem que, amb el turisme de caravanes, perden moltes estades o ocupacions, cal replantejar la situació de nou i veure quines armes ens queden a la mà, què és el que podem fer i per on cal defensar-se.

La crisi hotelera no és local ni nacional. És mundial. El fracàs de la indústria és per moltes causes. Les principals són: manca d'estructures adequades (*sobretot d'infraestructures*), incapacitat per evolucionar amb els canvis de la vida moderna, i sobretot, una absència total de planificació i estudi del mercat de cada zona.

Els grans hotels de les grans cadenes hoteleres, que s'han construït arreu del món en països exòtics, A.A.A.O., són tots deficitaris. Menys els d'Israel per raons especials. Sols han proporcionat beneficis a algunes agències.

La regressió massiva de la demanda no és altra cosa que manca d'interès per l'oferta i pel que s'ofereix.

Hem arribat al final del "boom" turístic i comença l'hora del "bluff". L'hora de veure les coses clares, l'hora de tocar de peus a terra, l'hora de fer servir el seny català, però sense oblidar-ne la raixa.

La culpa de la situació no és la crisi. És tota nostra. En lloc de caminar i actuar amb la lògica que la raó aconsellava, ens hem llençat a tota mena d'esbojarraments i atemptats contra la professió, el país i la natura.

Els resultats, els tenim a la vista i ja no n'hi ha prou de carregar el mort a la crisi mundial com si fos la panacea de tots els nostres mals.

Amb crisi o sense, el fenòmen social, conegut com "turisme", no parerà de créixer a escala mundial. Amb problemes o sense, la nostra societat vol viatjar cada vegada més lluny i cada vegada vol disposar de més temps per satisfer el sentiment d'evasió de la vida quotidiana moderna que tots, en més o menys grau, portem tancat dintre l'ànima.

Estalviaran, s'entramparan, però, en arribar el moment, tothom desfila cap al mar, cap al camp, cap a la muntanya o cap a països exòtics si la bossa ho permet. Llavors, la recessió on és? El mal, el tenim cadascú a casa nostra.

Un observador imparcial i directe del que passa i del que es diu al carrer, als establiments, parlant amb tothom, amb els empordanesos nascuts aquí, amb els estrangers residents de fa anys, amb altres estrangers establerts a la nostra Costa Brava, amb els industrials forasters que vénen a exercir-hi alguna mena d'indústria o comerç, amb els obrers i empleats de terra endins i altres regions de la península, que treballen i viuen aquí (*en aquesta moderna torre de Babel*), sense voler-se integrar ni perdre les seves arrels d'origen; un observador que parli amb els jувilats i també amb la joventut i els infants, en treu una conclusió força trista.

La Costa Brava, en especial, no ha prestat l'atenció que el problema requeria, bo i creient (*amb força candidesa*) que, amb el canvi polític del país, l'administració ho solucionaria. L'administració no solament no ha solucionat res sinó que ha entrançat les iniciatives privades per a intentar-ne la solució. I d'altra banda, ha mantingut amb promeses incomplertes la ingenuïtat o la bona fè dels qui suportaven la crisi tot fent creure, amb actuacions triunfalistes, que tot marxava endavant. No, ni ara ni mai no hi ha hagut cap administració que solucionés problemes greus del país. La legislació enlloc del món ha ajudat el progrés, més aviat n'ha estat el fre.

Per tant, persones de tota condició que treballa i viu del turisme, desenganyeu-vos i deixeu de queixar-vos dels de dalt.

Els únics que salvareu la situació sou vosaltres; la iniciativa privada, que mai ha mancat al nostre país. Però, per això, cal començar a treballar de ferm.

Tothom sap, que s'han fet moltes coses, tots sabem que n'hi han moltes en marxa, altres en projecte, no sempre a gust de tothom, cosa inevitable degut als interessos creats de cadascú. També sabem que no es disposa d'un programa per promocionar-nos que sigui fruit d'un estudi seriós i rigorós amb la coherència que la situació requereix.

Es va una mica a salt de mata, i perdent el temps recriminant-nos els d'una banda amb els de l'altra. Però no és retraient les falles, errors i coses que no marxen com haurien de marxar, ni les que no són com haurien d'ésser, que solucionarem res. Amb aquest procedir, sols conseguirem distanciar la gran família hostelera i turística del que ara es troba. I del que es tracta és d'agrupar-la i unificar-la de veritat, no de nom, perquè tots junts, cada un dintre de les seves possibilitats i capacitat, formin un front comú per iniciar la reconquesta i la confiança d'aquest turisme, que, dia rera dia, any rera any, es constata que s'ens escapa de les mans.

Tenim medis i recursos que mai s'han utilitzat a fons ni com cal. Un d'ells és la cuina, espina dorsal de l'hosteleria. És un gran moment per a recuperar la nostra identitat gastronòmica al mateix temps que el crèdit perdut i l'alegria d'asseure's a taula.

No necessitem "pizzas" ni hamburgueses amb tota la seva varietat de noms, però idèntiques composicions, que ens envaeixen per tot arreu i que amenacen d'ulcerar-nos els estòmacs. Deixem-nos de lirismes gastronòmics descrivint tal o tal restaurant de Londres, París o Roma, on solament, a uns pocs, els és possible d'anar. Oblidem els plats d'arxiu que, per imperatius de les circumstàncies, són un luxe i un malbaratament. En contrapartida, divulguem la senzilla, saludable, ràpida i econòmica cuina familiar.

Per tot això, convé donar a conèixer les bases de la nostra cuina, bo i ensenyant a cuinar a les noves generacions, sense oblidar un reciatge dels cuiners actuals, ja que, del que es tracta, és de saber cuinar. Fer receptes, vindrà més tard, quan tinguin una sòlida base d'interpretació.

Una escola de cuina municipal seria una gran eina per el futur del ram, i es podria autofinanciar no essent cap càrrega pel municipi. Amb aquesta realització seriem els caps davanters de la Costa Brava, es podrien atraure alumnes de les comarques que per diferents motius no troben plaça a altres escoles i, el més important, es formaria un planter de personal preparat d'acord amb les nostres maneres autòctones de cuinar alhora que es prestigiaria la població i en conseqüència els establiments hotelers.

AJUNTAMENT DE CASTELL-PLATJA D'ARO

INFORMACIÓ MUNICIPAL

RESUM DELS ACORDS DE LA SESSIÓ PLENÀRIA ORDINÀRIA DEL 13 DE SETEMBRE DEL 1988

COMISSIÓ INFORMATIVA DE GOVERN LOCAL I PARTICIPACIÓ

- Sol·licitud de creació de Comisaria de Policia al Municipi de Castell-Platja d'Aro. Aprovació. Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions: Srs. Pons, Enric López, Giraut i Esteva (4). S'acorda sol·licitar del "Ministerio del Interior" que sigui creada la Comisaria Local de Castell-Platja d'Aro, classificada com del grup "E", amb les dotacions del personal dels Cossos Nacionals de Policia General Administratiu i Auxiliars de l'Administració Civil de l'Estat corresponents.
- Convocatòria d'oposicions per a la cobertura de places de Sots oficials, Sargent, Caporals i Guàrdies de la Policia Local. Aprovació per unanimitat, és acordat convocar les següents proves, per a la provisió en propietat de les places que tanma-

teix s'especifiquen, corresponents al Grup de Funcionaris d'Administració Especial, Sots-Escala de Serveis Especials-Policia Municipal pertanyents als grups i amb els nivells que tanmateix es signifiquen, de conformitat amb l'oferta pública d'ocupació d'enguany:

- 1 Sots Of. Pol. Mpal., Grup C, Nivell 21 per Concurs-Oposició.
- 1 Sargent, Grup C, Nivell 18 per Concurs-Oposició.
- 3 Caporals, Grup D, Nivell 16 per Concurs-Oposició.
- 8 Guàrdies, Grup D, Nivell 14 per Oposició.
- Convocatòria de subhasta per l'execució de les obres corresponents al Projecte d'Urbanització mas Sais-Corrans. Aprovació per unanimitat, és acordat convocar subhasta per l'execució de les obres corresponents al Projecte d'Urbanització Mas Sais-Corrans redactat per l'enginyer

INFORMACIÓ MUNICIPAL

industrial Sr. Miquel Grau i Botanch, i aprovat per l'Ajuntament en data 17 d'Octubre del 1987, per un pressupost de contractació de 290.107.301.- ptes.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE SERVEIS PÚBLICS, TRANSPORT I CIRCULACIÓ, POLÍTICA D'HABITATGES, VIALITAT, SANITAT I SERVEIS SOCIALS I ACTIVITATS.

- Tarifes del servei de taxis 1988. Aprovació, vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat, Esteva i Bassó (7); abstencions: Srs. Pons, Enric López i Giraut (3). S'acorda aprovar les següents tarifes per al 1988 a proposta del Gremi de Taxistes de Castell-Platja d'Aro, relatives al servei de taxis:

- *Servei urbà: 400.- ptes.*
- *Servei a càmpings o als nuclis de Castell d'Aro o Sant Pol-S'Agaró: 500.- ptes.*
- *Servei fora del Terme Municipal llevat dels serveis a St. Feliu i Palamós, que es regiran pels convenis entre els Gremis: 35.- ptes./km., amb un mínim de 450.- ptes.*

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA

- Aprovació Comptes Generals Exercici 1987. Per unanimitat és acordat: Aprovar provisionalment els Comptes Generals de l'exercici 1987, corespondent, en última instància al Tribunal de Comptes l'aprovació definitiva.
- Ampliació compromisos d'auxilis obres tercera fase pla d'infraestructura sanitària de la Costa Brava. Per unanimitat és acordat: Ratificar l'acord adoptat pel Ple d'aquest Ajuntament el 13 d'Abril del

1987, ampliant el compromís d'auxilis en 22.178.195.- ptes., fins arribar a la quantitat de 140.383.379.- ptes, que correspon al 31'5 % del cost actualitzat del Projecte d'ampliació i millora de sanejament d'aquest municipi.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'OBRES I URBANISME.

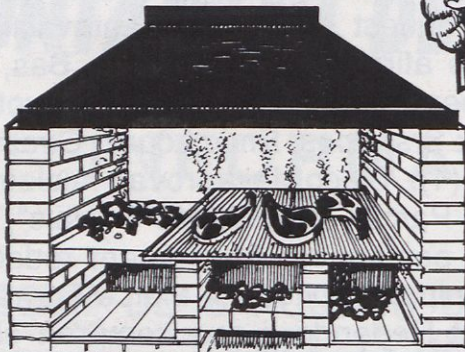
- Pla Parcial Habitatges Socials promogut per aquest Ajuntament. Aprovació inicial. Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); vots negatius: Srs. Pons, Enric López, Giraut i Esteva (4). S'acorda aprovar inicialment el Pla Parcial "Habitatges Socials", promogut per aquest Ajuntament redactat per l'equip d'arquitectes, Mercè Fornells i Ernest Redondo, i que comprèn el sector delimitat pel Pla General entre la ctra. GE-V-662 de Castell d'Aro a S'Agaró, el traçat antic del Carrilet de Girona a Sant Feliu de Guíxols, i el traçat del Camí Ral, amb la condició de que previ al període d'informació pública, hauran d'aportar el projecte degudament visat pel C.O.A.C.
- Canvi de sistema d'actuació del Pla Parcial Les Escoles Els Estanys. Aprovació definitiva. S'acorda aprovar definitivament el canvi del sistema d'actuació del pla parcial "Les Escoles Els Estanys" fixant-se el de cooperació enlloc del de compensació.
- Projecte d'arranjament de la Urbanització Dalmau promogut per aquest Ajuntament. Aprovació Definitiva. Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat, Pons, Enric López, Giraut i Bassó (9); abstencions: Sr. Esteva (1). S'acorda aprovar definitivament el projecte d'arranjament del sector Can Dalmau, promogut per aquest Ajuntament, i redactat per l'enginyer industrial Sr. Joan Lluís Serarols.

RESTAURANT - GRILL

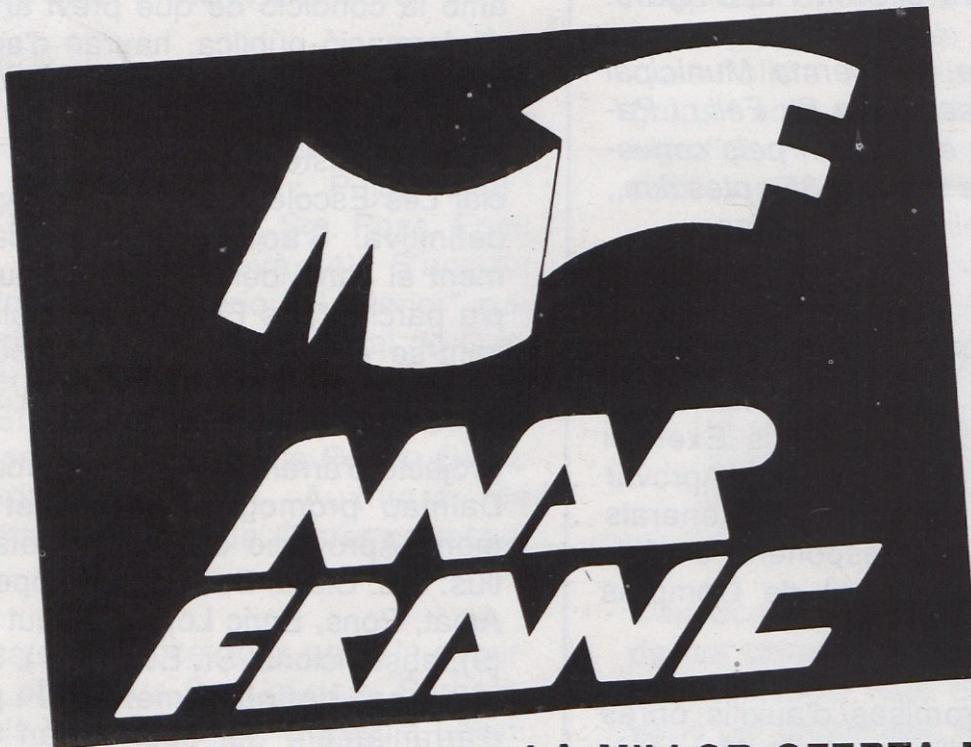

TREBOL

"Edifici Trebol"
ctra. Palamós, s/n.
Tel (972) 81 89 13
PLATJA D'ARO

Wynneten

LA MILLOR OFERTA EN PELL

ctra. a Sant Feliu, 22 - PLATJA D'ARO

XEVIL.LUSIONS

TERRÒS DE SUCRE INCANDESCENT?

És molt fàcil aconseguir dos terrossos de sucre, per la qual cosa aquest joc es pot presentar en un bar o després d'un bon àpat, a l'hora del cafè.

Doneu a escollir un dels dos terrossos de sucre a un amic i desafieu-lo a veure si el pot encendre amb un llumí.

Mentre ho prova gastant llumins i preguntant per que calgui un llamp i encengul el condemnat sucre, heu d'embrutar un cantó del terròs que teniu a la mà amb una mica de cendra, la qual haureu posat abans, en previsió, en algú cendrer.

El vostre terròs sembla igual que l'altre ja que la part bruta de cendra la dirigireu cap al vostre cos o cap abaix a fi de que aquest detall sigui camuflat per la vostra mà i el públic no se n'adoni. Acosteu la flama d'un llumí a la part bruta i el sucre s'encendrà.

El vostre amic quedarà tan astorat pel vostre èxit i tan malhumorat pel seu fracàs que desitjarà per a sí mateix el maleit llamp que esperava que li sol.lucionés el problema.

¿COMO TE HA IDO LA TEMPORADA?

Voy al banco a estrechar la mano del director y, al mismo tiempo, a averiguar con qué color me han pintado mi cuenta corriente. En la puerta me tropiezo con mi amigo Juan, que sale del banco.

— Hombre, Juan, ¿qué tal? Hace tiempo que no te veo. ¿Cómo te ha ido la temporada?

— ¿Pero hubo temporada? ¡Es que no me he dado cuenta! Un verdadero desastre: hasta finales de Julio, casi nadie; en Agosto, apenas quince días de trabajo; y ahora... ya estamos en Octubre. Los turistas cada día más pobres y nos llenan "el poble nou" como si fueran casas baratas. No sé de dónde sacan algunos el valor y el dinero para montar un negocio nuevo en nuestro pueblo. ¿Tú sabes que los precios de los locales de aquí superan los de la City of New York? ¿Y tú te crees que así se puede ganar dinero? ¡Vamos a la ruina! Pero a muchos les importa un bledo, cierran la puerta, mandan a freir espárragos

a los proveedores y tiran la llave en un buzón de correos. Y adiós, hasta el próximo negocio. Te digo, Andrés, que vamos a peor: un robo cada media hora, un atraco diario... Esta temporada se ha batido el record de gente que se han marchado sin pagar. Se paga el agua en la playa para ducharse, se paga para aparcar el coche, se paga a Hacienda y al Ayuntamiento. Ya no saben qué nombre tienen que inventar para cobrar algún dinero con el que cubrir los gastos del "Vitae Parcours" en la playa o del "Palau Multiuso" -que para pasarlo de un uso a otro hay que hacer cada vez obra nueva-, con sus futuros jardines de terciopelo... Dentro de poco tendrás que pagar el aire que necesitas para vivir y encima te lo darán contaminado. De todos los sitios tèn vienen a estropear el negocio, vienen como moscas a hacerte la competencia. Bueno, Andrés, me tengo que ir y cuidate, porque los tiempos son malos.

Me da una palmadita en el hombro

y se dirige a un coche nuèvecito, super guay, de importación, que estaba aparcado justo delante del banco. De repente se gira y me dice:

— Casi me olvido... ¿Por qué no vienes el viernes a tomar una copa con una de tus esposas a mi nuevo local que abro en la calle Miraflores, 111?

Un ensordecedor rum, rum, que levantaría a un muerto, sale del tubo de escape y me vuelve a la realidad: pienso que mi amigo Juan tiene razón, pues no recuerdo haber vivido en toda mi vida ni una sola buena temporada. Con un poco de suerte, quizás la vea en 1992.

Papapipa
Imperator Máximus

T.V. Platja d'Aro

A mitjans d'estiu vaig assistir a una reunió quasi clandestina que em va recordar altres èpoques.

Es tractava de la inauguració de "Televisió Platja d'Aro".

Hi havia un escamot de professionals vinguts d'Andorra, dos "suports logístics" del poble, vuit o deu simpatitzants del moviment vinguts de fóra i en Manolo Santos i jo amb les nostres "respectives" com a espectadors.

Sembla que l'audàcia d'aquest grup va arribar fins a convidar a l'acte a l'alcalde i demés polítics locals i fins i tot a altres persones importants del poble. Sort que tots ells varen tenir el bon seny de no acostar-s'hi.

Després de xerrar una estona i pendre'ns un parell de cóctels Molotov, ens vàrem acomiadar, no abans, per això, de que en Manolo, que està com un llum, es comprometés a col.laborar-hi.

Jo prou li deia: "Manolo, no t'emboliquis, que això acabarà malament".

Després, a casa, analitzant-ho bé, vaig arribar a la conclusió que l'afer no era pas tan greu com semblava.

De fet, es tractava de començar a emetre, en període de prova, programes de televisió dins un restringit àmbit local, sense permís per falta de legislació, però sense una prohibició explícita de fer-ho.

Fa uns dos anys que en José Luis Montero de la bugaderia Hipernet i en Manel Rius de la discoteca Joy, parlaven de la possibilitat de montar una emissora de TV al poble. En Manel i el seu soci, en Toni Torrent venien d'obrir uns estudis de vídeo a Platja d'Aro (estudis VIA) i en tenien un cert coneixement del tema.

Però no va ésser fins que trobaren en Lluís Rodríguez d'Andorra que no veieren la viabilitat tècnica i econòmica de portar-ho a cap.

La legislació andorrana no preveu la instal.lació de emissores de TV al seu territori, fet anacrònic mol propi del peculiar estatus de la petita nació veïna.

Feta la llei, feta la trampa: en Lluís Rodríguez té a Andorra una productora de televisió (TV-7) que realitza els programes, els grava, els monta, els fica en una llauna i

en Carles) i es completa el quadre amb tres noies amb aptituds, manllevades del personal de la discoteca Joy.

Els estudis els cedeix Ràdio Costa Brava a l'edifici El Carillón i l'emissor s'instal.la a mig camí del Mas Nou, al Cim d'Aro, en una "roulotte".

El segon dia d'emissió, el coordinador no ho veu clar i plega. Se'n tenen que fer càrrec a corre-cuita en Rodríguez i en Santos que no

els porta a una emissora en territori francès que fa l'emissió sobre Andorra i així, com de pel.lícula, es pot donar un servei de finals del segle vint dins la més absoluta legalitat medieval.

Es consolida doncs, el projecte de TV-Platja d'Aro amb l'aportació majoritària d'en Lluís Rodríguez de mitjans tècnics.

Baixa d'Andorra un equip format per un coordinador, dos càmeres, un ajudant de càmera, un mesclador, dos tècnics d'emissió als qui s'hi afegeix l'equip de filmació de "estudis VIA".

Es lloguen 2 presentadors professionals del periodisme (l'Àlex i

hi tenia res a veure, però com que s'havia ofert ...

El 31 d'Agost es tencava l'emissió amb una fita assolida: realitzar i emitir dues hores diàries de programació durant un mes, en període de prova.

Amb deficiències d'una banda, però amb molta voluntat i un considerable esforç humà, el resultat de l'experiència ha estat positiu, l'acollida bona i el nivell d'audiència molt alt.

És ben palès que l'interés d'un programa local, davant d'un àmbit nacional resideix en el caire "íntim"

del fet, de la notícia, del tema.

Molts de nosaltres ens estimem més veure com diu que "tot va bé" a en Niceto i no pas a la Margaret Thatcher o dir que "tot va malament" a en Ramiro i no pas a l'Herrero de Miñón.

Ens diverteix més veure com fa una pizza en Giovanni que no pas com trinx un "cochinillo" en Càndido.

I ens agrada veure a en Julian dient que no organitzarà mai més el Carnaval i a en Jordi Comas convidant-nos a sopar amb la Tita Cervera - Sirena Costa Brava a un hotel de S'Agaró, o a en Pere Llorca i la Festa de la Cervesa o en Pere Ba-

Xef", "Medicina d'estiu", "Galeria d'art", "Entrevistes", ... Tot un seguit de programes que poden donar molt de sí ...

Com els reportatges de carrer, uns seriosos i d'altres no tant, com el d'aquella noieta, rossa i càndida que es passejava per les terrasses del poble amb el micro a una mà i un preservatiu a l'altre, preguntant a tothom si savien per què servia aquell estri, si en feien ús, si la mida era la adequada ... santa innocència!

Bé, i a partir d'ara què passa? Tindrem o no tindrem televisió a Platja d'Aro?

serva a fi i efecte de tornar a la programació diària la primavera vinent.

Ara bé, no cal oblidar la precarietat del muntatge, degut a molts factors, el principal dels quals és la seva manca de suport legal.

És a dir, que aquesta emissora pot ésser "ignorada" o "tolerada" però, de moment, no pot ésser autoritzada oficialment.

I els que tenen que "ignorar-la" podran fer-ho mentre ningú els hi recordi "oficialment" que existeix.

No cal, doncs, ser adiví per pronosticar un futur incert i ple de tensions perquè després de l'escepticisme inicial de les autoritats i grups econòmicament forts del poble, i vista la viabilitat de l'afer, es planteja la lògica expectativa de fer-se'n amb el control.

Si ningú ho aconsegueix la cosa pot anar tirant, però que cap d'ells es senti ofès o discriminat perquè amb un cop de telèfon ben donat, l'endemà es tenca l'emissora.

També podria ser que l'ofès posés uns quants milions sobre la taula i montés la seva pròpia emissora. I ja en tindriem dues ... Gens malament, oi?

Aleshores, és ben clar que per tirar endavant el projecte de Televisió Platja d'Aro, aquesta vegada, almenys aquesta vegada, de veritat, ara per ara, és necessari el consens, el permís tàcit, el vist-i-plau de cadascun de nosaltres.

Josep Mir i Ros

redda i un servidor, tots cofois parlant del Carrilet ... o en Giraut com a President del Tennis d'Aro (millor que com a polític) ...

L'ambient de nit ha estat ben recollit, amb programes a diferents discoteques.

"Magazin de notícies", "Quí és quí", "La Cuina del

— Sembla que sí.

De moment es consolida la infraestructura. S'ha instal·lat l'emissor definitiu al Mas Nou i es busca un local adient pels estudis.

Aquest hivern es pensa emetre tots els caps de setmana a la vegada que es prepara material de re-

GENTE DEL PUEBLO, BUENA GENTE

Es una bellísima persona, a quien hay que perdonar que un día no te encuentre aquella bicicleta que le dejaste para arreglar o el motor de arranque de aquel aparato que no te funcionaba. Pero a veces, tampoco te encuentra la factura que te ha de cobrar. Es un buen mecánico, uno de los mejores de la zona; pero su espíritu vuela por otras galaxias y le da más importancia el canto de unruiseñor que al ruido de un motor. Se le puede calificar simplemente como un hombre bueno, que ya es bastante. Amigo de todos los que llaman a su puerta, es muy difícil encontrar a alguien que hable mal de

JULIO "EL MECANICO"

Julio Parareda i Dalmau que nació en la frontera de Platja d'Aro -concretamente en Las Torretas (Calonge)- el 26 de Abril de 1932. Cincuentiseis años son muchos años, pero no aparenta más allá de ser un cuarentón, quizás porque Julio se toma la vida con alegría. Aunque haya problemas que resolver.

— Siempre hay problemas. La vida es como un camino lleno de obstáculos; pero no vas a salvar mejor los obstáculos poniendo cara de vinagre.

Me lo encuentro en el Mas de la Font, donde cultiva más de un centenar de colmenas. Viene con el "mono" azul, su uniforme de mecánico, pero luego se pondrá su traje "espacial" para manipular las colmenas, por aquello de que las abejas a veces pican. Conversamos largo rato, en un día otoñal, arropados por el verde de las Gabarras.

— Cuéntame algo de tu niñez. Tus primeros recuerdos, que quizás no sean muy gratos, porque tú eres por la edad un niño de guerra.

— Yo tenía siete años cuando terminó la guerra. Tenía dos hermanos en el frente y aquí fuimos republicanos hasta que llegaron las tropas de Franco. Era el final, la gente huía hacia Francia, acosada por cinco columnas nacionales y ametrallada y bombardeada por los aviones de Franco. Hubo verdaderas masacres. Recuerdo que sobre mi casa cayó un obús y un miliciano vino a decirnos que pusiéramos sobre el tejado una camisa blanca atada a un palo y nos respetarían los aviones. Sí, sí; otro obús se llevó por delante al pobre miliciano pocos segundos después de retirarse de nuestro lado.

— La guerra. Aquí especialmente debió ser duro el final con la gente de Barcelona retirándose hacia Francia.

— Venían de toda Cataluña y del resto de España; concretamente un hermano mío llegaba desde Lérida. Derrotados, buscaban su salvación en Francia, siempre acosados por las tropas nacionales que preferían verlos muertos antes que a salvo. De aquí pudieron huir muchos gracias a que los rojos emplazaron ametralladoras en

Can Cristus y pudieron detener el avance de los nacionales durante algún tiempo.

La guerra civil. Desgraciadamente no pasará a la Historia hasta que no desaparezcan de este mundo los hombres y los niños que la sufrieron, porque todavía la guerra civil está encarnada.

— ¿Qué hace un niño de siete años después de la guerra? ¿Estudias?

— Comienzo a estudiar en una escuela de Platja d'Aro que luego se cerrará por falta de maestros. Después es-

tudio en Palamós con un maestro rojillo al que depuraron y con un estudiante de Universidad. En aquella época cual-

quiera que tuviese unos pocos estudios abría una escuela y enseñaba a leer, escribir y las cuatro reglas a unos cuantos muchachos. De todas formas yo había aprendido a leer y a escribir durante la guerra con "El Camarada" como texto. Tuve en mis padres unos buenos maestros.

— ¿Hasta qué edad estudias?

— Hasta los catorce años y con maestros de aquellos que decían que la letra con sangre entra. Un año no pude ir a la escuela por falta de maestro y trabajé con mi padre en el campo.

— A los catorce años ya eres un hombre y empiezas a trabajar.

— En Palamós, en un taller mecánico. Fundamentalmente arreglábamos bicicletas y motores de riego. Después de la guerra quedaron pocas motos y coches, aunque nos llegaba alguna chatarra para restaurar.

— ¿Qué sentiste al cambiar de estudiante a trabajador?

— Que a la escuela me tocaba ir andando y al taller iba en bicicleta.

Julio ya marchaba sobre ruedas, aunque las ruedas sólo fuesen dos y rodasen a fuerza de músculos.

— ¿Cuándo dejaste de ser aprendiz?

— yo siempre he sido aprendiz, porque siempre hay cosas que aprender si uno quiere seguir vivo.

— Me refiero a tu calificación profesional.

— Pasé a ser operario y permanecí en el mismo taller durante cinco años. Pero a mí me gustaba ser tornero mecánico y cambié de empresa, en el mismo Palamós y con el beneplácito del anterior patrón, para ejercer esta nueva disciplina. De tornero mecánico estuve nueve años en la misma empresa.

Nueve y cinco, catorce; y catorce, veintiocho.

— A los veintiocho años aún estaba soltero, aunque era novio de mi actual mujer, María, desde que éramos muy jovencitos. Ella tenía diecisiete años cuando nos hicimos novios.

Julio, no sólo trabaja en el taller, sino que hace horas extras en su casa arreglando radios, escopetas, máquinas de coser... Cualquier cacharro estropeado vuelve a funcionar después de pasar por sus manos. Hay que ahorrar para formar un hogar, que el tiempo pasa y la juventud no vuelve, pero va a tener un golpe de suerte: la lotería de Navidad toca en Palamós y a Julio le caen del cielo 112.500.- ptas. Todo un capital hace treinta años. Ya puede pensar en formar un hogar.

— Me casé en 1962 y nos instalamos donde vivimos ahora, cerca de Castell d'Aro. Platja d'Aro, por entonces, prácticamente no existía. Aún había poco turismo: llegaban algunos visitantes en sus flamantes Seat 600 y

con la tartera en la mano a pasar un rato por la montaña o la playa. Tomaban poco el sol; a las mujeres de entonces les gustaba estar blancas y gorditas. Y la gente estaba más pendiente de comer que de hacer régimen.

Montó su pequeño taller donde arreglaba bicicletas y motos. Durante un tiempo fue también distribuidor de butano, aunque pronto se cansó de ese color. Hoy posee un buen taller donde se reparan automóviles, motos, bicicletas. Y continúa arreglando cualquier cacharro que se le lleve. También expone un largo catálogo de motos y bicicletas que están a la venta.

— Pero esta es tu profesión; tu afición es la apicultura. ¿A quién quieres más, a las abejas o a los motores?

— Me gusta la mecánica y me gustan las abejas. Sucede que con la mecánica me esfuerzo más, necesito más concentración, porque soy consciente de que al colocar una pieza en un coche estoy jugando con la vida de las personas. Esto conlleva más tensión, más trabajo, que si estuviese jugando con la vida de las abejas. Pero me gusta igualmente la mecánica.

— A los mecánicos se os acusa en ocasiones de chapuceros.

— Considero que la mayoría de los mecánicos son gente responsable. Sólo tienes que mirar las estadísticas para comprobar que son mínimos los accidentes producidos por averías mecánicas.

Yo me podría quejar de las reparaciones que me han hecho algunos mecánicos - quizás labradores que se creen mecánicos porque se han metido dentro de un "mono" azul-; pero me guardo la queja, porque es posible que me haya tocado topar con esos mínimos de que me habla Julio.

— Volvamos a las abejas. ¿Desde cuando eres apicultor?

— Cuando era pequeño ya teníamos colmenas en casa. Siempre me gustaron las abejas; aunque, por razones de trabajo, no comencé a recoger colmenas y dedicarles tiempo hasta el año 80. Antes había cogido con mi suegro algún enjambre.

— ¿Hay que ser muy valiente para ser apicultor?

— No hay que ser valiente, hay que ser prudente. Hay que ir protegido cuando manipulas las colmenas, tienes que saber un poco de sus costumbres... Todos los animales reaccionan bien, si tú los tratas bien.

— Pero a mí me ha picado alguna abeja, sin que yo ni tan

siquiera le haya mentado a su madre. ¿Por qué atacan las abejas?

— Cuando tienen crías te pueden atacar, si te acercas demasiado a la colmena; pero eso es algo natural en cualquier animal. También les molestan los perfumes fuertes, el olor a gasoil, el ruido... Lo que nos molesta a cualquier hijo de vecino, aunque nosotros seamos más animales y lo soportemos.

— ¿Por qué utilizáis el humo a la hora de extraer la miel?

— Tienen miedo del fuego y con el humo conseguimos que salgan de la colmena.

— ¿Tienen problemas sanitarios, las abejas?

— Pueden tener la llamada peste americana u otras enfermedades. Actualmente tenemos bastantes problemas con la varroasis, enfermedad producida por un ácaro. Luego están los clásicos enemigos, como las hormigas rojas, aman-

tes de lo dulce, y la polilla que ataca a los enjambres empobrecidos.

Paramos un momento para tomar algo que nos aclare las palabras, él un vaso de agua, yo un vaso de vino.

— Cuando seas mayor, ¿abandonarás la mecánica o las abejas?

— Continuaré arreglando cacharros y cuidando enjambres.

— ¿Te consideras un hombre feliz?

— Sí.

— ¿Eres más de Castell o de Platja?

— Vivo en la frontera con ambos pueblos.

— ¿Eres una buena persona?

— Eso no me corresponde decirlo a mí. Me considero amigo de todos y me gusta que la gente que se acerca a mí venga con la verdad por delante.

— ¿Religioso?

— Sí, pero no de los que van a Misa.

Pues aquí quedan tus palabras, amigo Julio, y tus palabras te aseguro que sí van a Misa.

Manuel Santos

ATB

V I A J E S

RIO A SU AIRE

9 días - 127.900.- ptas.

MOSCU - LENINGRADO

(Pensión Completa) 7 días - 85.900.- ptas.

ESQUI EN LOS CARPATOS

(Pensión Completa) - 51.300.- ptas.

FIN DE AÑO EN PARIS

5 días - 21.500.- ptas.

Y SI PIENSA EN
DISNEYWORLD
CONSULTENOS
¡SOMOS ESPECIALISTAS!

Teléfono: 32 03 92 - 32 07 90
SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)

2 ANYS DE CONSELL ESCOLAR

Dins la reforma educativa, la LODE institueix el Consell Escolar com a òrgan de govern de l'escola pública.

Durant el mes de maig de l'any 1986 es van formar a cada centre i arreu de l'estat els diferents Consells Escolars.

Al nostre Centre Comarcal Vall d'Aro, després de les eleccions pertinents, el Consell quedà constituït el 25-5-86 amb un total de 13 membres: 7 mestres, 3 pares, 1 representant dels serveis (surts escollit el Sr. conserge), 1 representant dels alumnes, 1 representant de l'Ajuntament (el ponent de Cultura)

El 29 del mateix mes el Consell escull nou director al Sr. Chamorro i a la Srta. Joana com a cap d'estudis (únics candidats al càrrec).

Fou un començament de molta animació i activitat per tota una part del professorat que esperava amb candeletes el canvi.

Aquesta primera etapa està plena de projectes a curt i llarg termini. Es fan instàncies a l'Ajuntament (la major part sense resposta), es comença la revista "El Pati", es segueix amb "El Tafari", revista dels alumnes que ja venien fent amb l'ajut del Sr. Antonio.

A les activitats extraescolars s'hi afegeixen mecanografia i fotografia a més de sardanes, anglès i esports que ja es venien fent, organitzades per l'Associació de Pares amb la col.laboració de la Srta. Joana i algun altre mestre.

A mitjans de Desembre ja teníem el primer esborrany del nou Projecte Educatiu de l'Escola.

Dins aquest nou esperit, el conserge va assumint poc a poc feines de despatx i als nens s'els fa recollir els papers del pati.

Després de les eleccions Municipals el nou consistori decideix llegir-se les instàncies rebudes i fer part de les reformes sol.lícitades durant les vacances.

A primers de Setembre del 87, al començar el curs, fa goig veure tot el col.legi pintat de nou i les classes i el menjador sense goteres.

Però hi ha una altra sorpresa per tothom, incluits els mestres: el dia 5 de Setembre el Sr. Chamorro presenta sense cap explicació prèvia, la seva dimissió com a director davant el Consell Escolar. La decisió és inapelable, de fet ja feia cinc dies que l'havia presentat formalment a l'inspector de Girona. Motius: de salut i familiars.

Paraules, tràmit, gestions, urgeix un nou director. Però sembla que aquest càrrec és portador d'algun mal virus, ja que tots els mestres en fugen malgrat el suplement de sou que representa (sols el director i l'encarregat del menjador escolar cobren un sobre-sou).

Finalment la Srta. Joana accepta el risc a la malaltia i la Srta. Subirós passa a cap d'estudis.

La revista "El Pati" es deixa de fer perquè porta massa feina. Sort que els alumnes i el Sr. Antonio segueixen amb "El Tafari".

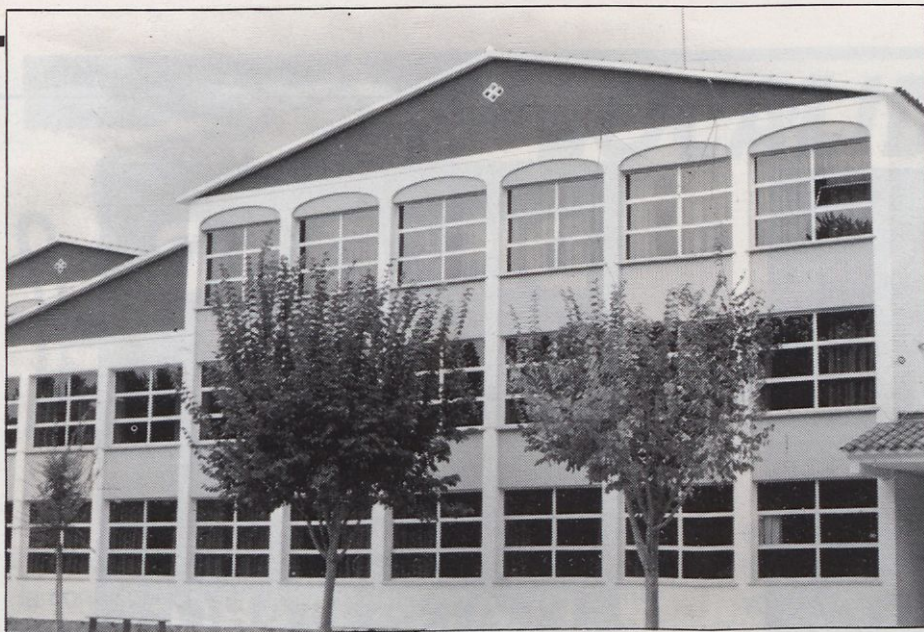
Durant els cursos el Consell es reuneix sovint. El 15 d'Octubre s'accepta que el Sr. Chamorro es torni a fer càrrec del menjador escolar.

Es tramiten noves peticions a l'Ajuntament, es parla de nous projectes, es veuen els comptes fins que ens arriba la vaga, que els pares no podem evitar.

Davant aquesta vaga, els mestres prenen postures diferents i la tensió entre ells es fa evident entre els alumnes i entre els pares.

Malgrat tot, tothom intenta passar-s'ho bè a la festa de fi de curs esperant que el proper sigui millor.

El col·legi comarcal Vall d'Aro.

Deixant de banda els problemes i el malhumor, el curs passat els mestres, arrel de la vaga, obtingueren una millora econòmica.

L'Ajuntament subvencionà o pagà totalment:

- L'ampliació del servei de la biblioteca
- La construcció de l'aula polivalent
- reparació dels clots del pati
- reparació calefacció
- reparació goteres
- pintura d'interiors i exteriors
- remodelació del gimnàs, dutxes i despatxos
- l'obrir un finestral a una classe
- Ordinadors

També ajuda econòmicament a la revista "El Pati", excursions, sou a les cuineres, trobades de dibuix, esquí, festes a l'escola, i posa un professor d'esports i un mestre de reforç i possiblement enguany, posi un professor de francès i un de música.

L'Associació de Pares treballa perquè es pugui seguir fent Mecanografia, Fotografia, Informàtica, Cant, Dibuix, Sardanes, Esports, Teatre.

Segons la LODE, el director té el càrrec per tres anys, però si per motius justificats cal substituir-lo,

el successor sols pot ser-ho per un any. Per tant calgué abans d'acabar el curs passat tornar elegir nou director pel proper.

Altra vegada cap candidat i altra vegada la Srta. Joana es veié empesa a acceptar un any més.

Per portar el menjador sí que hi hagué dues candidatures: el Sr. Chamorro i la Srta. Roser, fent equip amb la Srta. Lídia i Joana. Guanyant aquestes últimes.

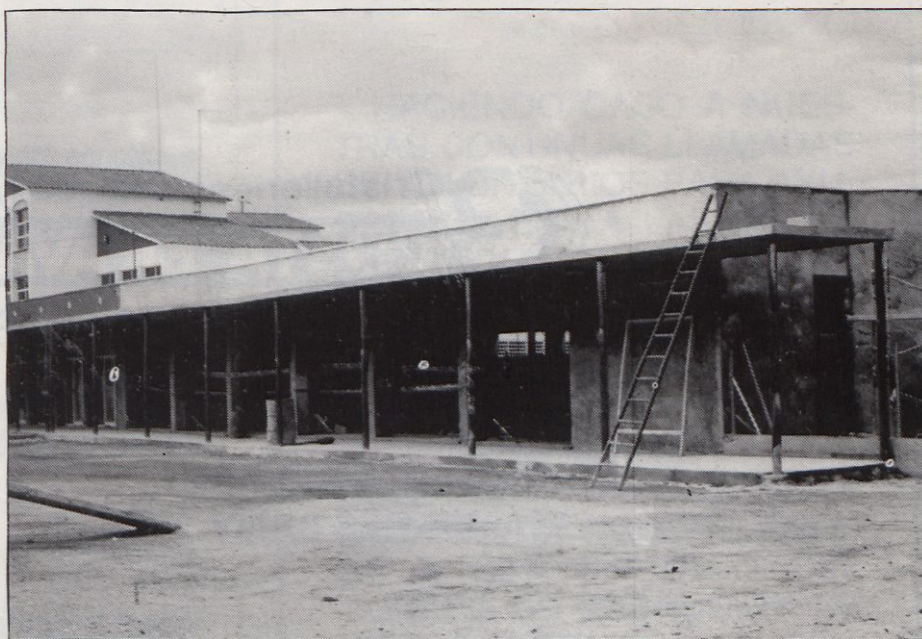
Srta. Roser ha renunciat a portar el menjador i se'n torna a cuidar el Sr. Chamorro.

En altres aspectes es pot dir que tenim una escola bonica, ciudada i mimada per l'Ajuntament, tenim suficients mestres i fins i tot algun autocar nou en el transport escolar però per altra banda la LODE que ho tenia d'arranjar tot, ben poc ha millorat les coses.

Després de l'entusiasme dels primers mesos, la majoria dels mestres se'n han cansat. Es nota el ritme d'anar tirant. Alguns nens han presenciat enfrontaments entre els mestres. A la cuina no sempre les coses funcionen i algunes queixes ja han arribat a l'Ajuntament. Als nous autocars, els nens segueixen seient tres al lloc de dos per falta de cabuda ...

Els últims dos anys han passat moltes coses a l'escola, moltes d'elles per bé però en el fons a tots ens queda una pregunta molt senzilla després de tot aquest rebombori: **i les classes d'E.G.B. com van?**

Maria Arnau

La nova aula polivalent, en construcció.

Acaba de començar el nou curs i ja tenim novetats: l'equip de la

GRILL - RESTAURANT BB

OBERT TOT L'ANY

**UN PARELL DE COSTELLES
A LA BRASA
MOLT INTIMES**

**LA DISCO AMB
MÉS MARXA !!**

 Cristalleries Cial. de l'Alumini
COSTA BRAVA S.A.
Serralleria en alumini i cristalleries

**VIDRES PLANS
FUSTERIA ALUMINI
MAMPARES BANY**

Ctra. Santa Cistina d'Aro, s/n. - Tel. (972) 81 82 15
PLATJA D'ARO (Girona)

LOCALIDADES

Convergentes y socialistas votaron en contra de la construcción de viviendas sociales en nuestro municipio, unos porque el alcalde no se explica bien y otros por cuestión de matiz.

Ambos tienen razón.

Y además digo yo: ¿cómo va a poder el pobre CDS hacer en 3 años que le queda, lo que la poderosa Convergencia no pudo en 8?

Y añadido: construir viviendas sociales, como su propio nombre indica, es cosa de socialistas y no del CDS. Por lo tanto sólo se podrán construir este tipo de viviendas cuando en Platja d'Aro gobiernen los socialistas, es decir: nunca.

Durante este mes, la mayoría de comerciantes y hoteleros de esta localidad se han desplazado al sur de Francia con motivo de la vendimia, a efectos de compensar en algo la última temporada turística.

Nota aclaratoria:

Dado que en el Ayuntamiento hay dos concejales que se llaman López, y ante la duda de algunos lectores, quiero dejar bien claro que cuando digo "el concejal López", me refiero al listo.

Martingalas: fiestas que organizan periódicamente Martín u otros en la Casa Consistorial para arreglar asuntos urbanísticos.

En un desesperado intento por alargar la temporada el nuevo Foment del Turisme ha decidido que no se limpien más las aceras del centro de la población con la esperanza de que los turistas se queden pegados en los restos de chicle, helados y otras porquerías y no se puedan marchar a sus casas.

"TOP SECRET"

Fuentes muy confidenciales nos han informado de un posible acuerdo entre el Pentágono y nuestro Gobierno Municipal para instalar en lo alto del Mas Nou una base de lanzamiento de misiles Persing.

Según estas mismas fuentes, las obras están ya en fase avanzada de nivelación, con impresionantes desmontes y movimientos de tierra, que dan un nuevo y extraño aspecto a este bastión marino del macizo de "Les Gavarres".

El curso escolar pasado fue de 182 días lectivos.

Este año el curso es sólo de 177 días.

El Ministerio se lo está poniendo difícil a los maestros: cada vez tienen menos días para hacer huelga.

LA FAMILIA DE "EL CARRILET" AUMENTA

HACIENDO CASO A NUESTRAS CONTINUAS LLAMADAS DE VOLUNTARIOS PARA AYUDARNOS EN LA LABORIOSA TAREA DE CONSEGUIR QUE "EL CARRILET" LLEGUE PUNTUALMENTE A LA ESTACION, UNO DE NUESTROS MAS ANTIGUOS FUNDADORES HA VISITO AUMENTADA SU FAMILIA CON UNA PRECIOSA NENA QUE INMEDIATAMENTE PASARA A SER MIEMBRO DEL CUERPO DE REDACCION DE "EL CARRILET"

FELICITATS PERE

SIRENES, CAMIONS I AVIONETES

Acabat l'estiu, és habitual fer un balanç del que ha estat la temporada analitzant temes tan importants com els resultats de la promoció, l'ocupació hotelera, el funcionament dels serveis, el moviment comercial, la seguretat, etc. ..., deixant en un arraconat calaix altres temes més simples i concrets, però que afecten directament als veïns i estiuejants. De segur que n'hi ha més però em centraré en tres casos concrets: les sirenes dels serveis d'urgències, els camions que carreguen i descarreguen al mig de la via pública i les avionetes que arrossegueu pancartes publicitàries.

En un Ple de l'Ajuntament del mes d'Agost, el grup municipal de C. i U. plantejava el problema de l'abús de les sirenes, centrant el tema en la Policia Local i més concretament durant la nit. Però no solament s'hauria de parlar d'aquest servei, sinó de tots els vehicles d'urgència, especialment les ambulàncies.

Ningú dubte de la necessitat de les sirenes quan es fa un servei d'urgència, però ja sigui per l'entrada en funcionament de l'Hospital de Palamós, per l'augment de la inseguretat o per altres raons, el poble sembla un plató d'una pel·lícula americana de gangsters.

És realment necessària la sirena en tots els casos en que s'utilitza?

No hi ha manera d'evitar, si més no, el pas per l'interior del poble d'alguns d'aquests vehicles

per exemple desviant-los per la carretera de circumval·lació (*s'agafa a l'altura de Can Baldiri i surt al cementiri de Fanals*) sobretot pels vehicles que venen de l'Hospital de Palamós en direcció a Girona?

Segona qüestió. De pocs anys ençà, l'Ajuntament, per tal de facilitar la feina dels vehicles de transport, delimita espais de càrrega i descàrrega en diferents zones del municipi. Malgrat aquesta mesura, resulta massa habitual trobar camions parats al mig del carrer fent aquesta tasca i obstruint totalment el pas als demés vehicles i tenint, en molts casos, les zones habilitades per aquestes funcions ben a prop. El carrer que s'emporta els llorers en aquest aspecte és l'Avinguda Costa Brava, permanentment ocupada per vehicles estacionats en doble fila; els carrers paral·lels a la carretera de Sant Feliu, entre aquesta i la platja també són centre d'aquesta pràctica. L'argument que se sol donar (*quan hi ha la cortesia d'alguna explicació*) és el fet d'estar treballant, condició que sembla no vàlida per la resta de conductors (*potser en el seu esquema només hi entra el binomi camioners-turistes*) i en canvi condena als infractors de qualsevol obligació.

Seria d'agrair, doncs, un control més estret d'aquesta irregularitat per part de les autoritats locals i més existint zones destinades a aquest ús on els demés vehicles no hi poden aparcar.

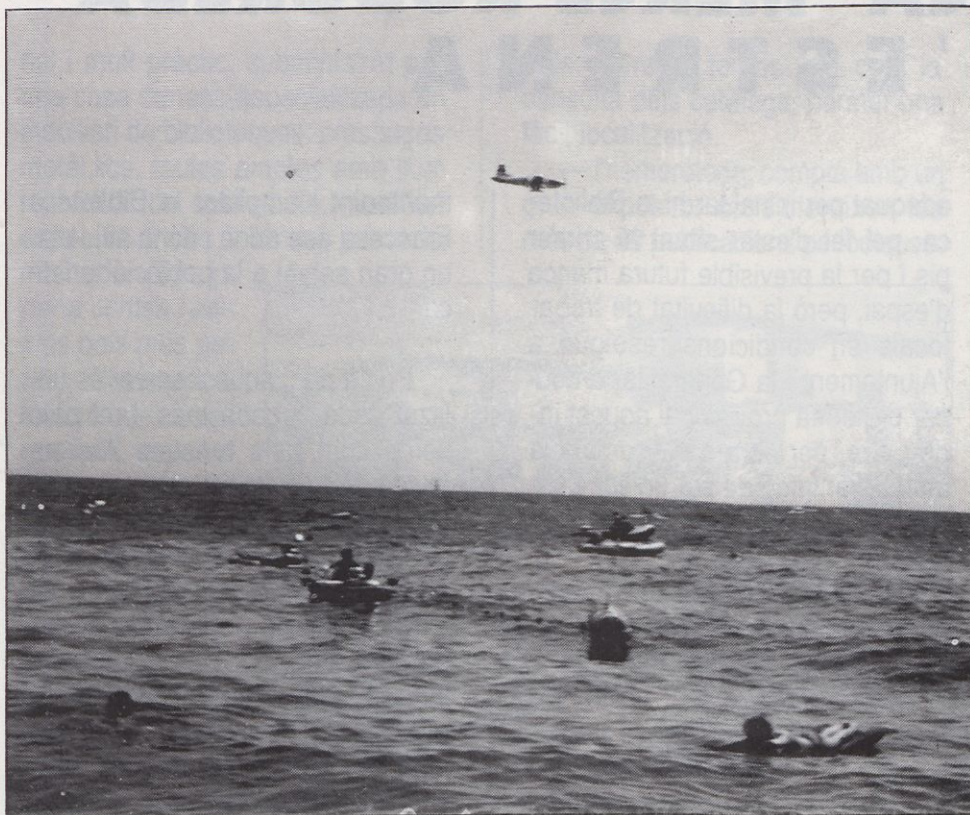
Darrera qüestió. Ja és habitual des de fa anys, veure al cel de les

nostres platges avionetes, helicòpters i últimament també ultralleugers, exhibint pancartes publicitàries a molt pocs metres dels nostres caps.

En ple estiu i en el cas del nostre litoral, les platges estan plenes de gom a gom de banyistes, circumstància que és aprofitada per aquests aparells per fer les seves passades. Però, què passaria si qualsevol d'aquestes avionetes, helicòpters o ultralleugers tinguessin una avaria i caiguessin a la platja? El cas no és irreal, ni molt menys; tota màquina és susceptible de fallar en qualsevol moment. Sense anar més lluny, aquest estiu, una avioneta d'aquestes característiques queia al mar davant les platges de Lloret. L'estiu passat, els diaris es feien ressò d'un incident aeri entre una avioneta i un ultralleuger per qüestions de competència i apreciacions legals: el pilot de l'avioneta, pel que sembla, feia arriscades maniobres per obligar a aterrar a l'ultralleuger, acció que posà en perill la integritat física dels pilots i dels milers de banyistes que tenien sota els seus peus. Aquest mateix estiu hem pogut veure les acrobàcies d'un exhibicionista espontani, àvid de l'admiració del públic que ell havia triat, no al revés, com sempre a pocs metres dels nostres caps i amb l'afegit de la perillositat que comporten algunes acrobàcies i més si són "incontrolades".

No conec les reglamentacions i lleis de la navegació aèria, però

dubto molt de que els fets descrits estiguin permesos.

Cal un control d'aquest trànsit que posa en perill al menys de la forma en que ho fan molts d'aquests aparells, la integritat física de molta gent, s'adoptaran mesures o haurèm d'esperar a tenir la primera desgràcia per a continuació "adoptar les mesures pertinents per tal de que no es tornin a repetir"?

En definitiva, sembla que l'arribada d'aquests tres frenètics mesos d'estiu obra una cursa vertiginosa per acomplir determinats objectius, aprofitant la gran quantitat de gent que passa les vacances al nostre municipi, en la qual alguns obliden els drets dels demés per tal de fer valdre els seus.

Pere Barreda

**BAR
CAMPINS**

Marion y Fernando

**PLATOS COMBINADOS
TAPAS VARIADAS**

Carrer Església, 13 - PLATJA D'ARO

**restaurant
EL RACO D'EN
RUPERT**

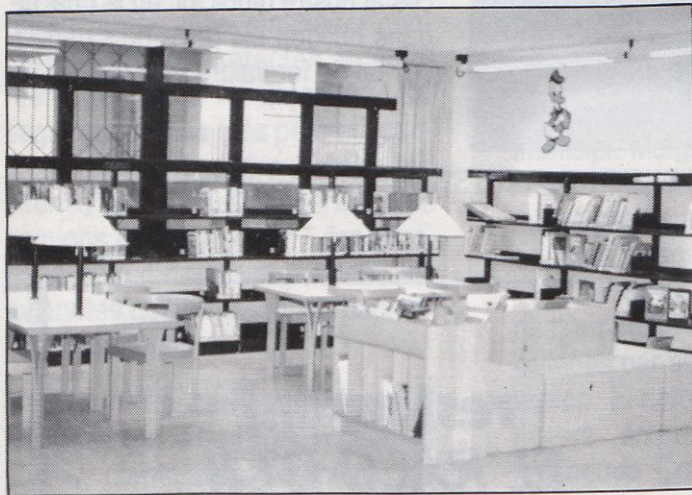
ctra. de Platja d'Aro a St. Feliu, 41
Tel. (972) 81 98 02
PLATJA D'ARO (Girona)

LA BIBLIOTECA "MERCÈ RODOREDA" D'ESTRENA

El 20 de Juny del 1981, ara ja fa set anys, el municipi estrenava un important equipament cultural: la Biblioteca "Mercè Rodoreda".

A l'acte d'inauguració hi assistí, a més de les autoritats, l'escriptora catalana Mercè Rodoreda, quin nom va decidir l'Ajuntament que portés la seva Biblioteca, ja que l'eminenta literata passava llargues temporades a Romanyà.

El local estava situat al primer pis de l'edifici de Correus, institució que l'havia cedit a l'Ajuntament anys abans i que fins aleshores funcionava com a sala municipal d'exposicions durant els mesos d'estiu. Aquest petit local, amb prou feines 100 m², no era el més

adequat per instal·lar-hi la Biblioteca, pel fet d'estar situat al primer pis i per la previsible futura manca d'espai, però la dificultat de trobar locals en condicions resolgué a l'Ajuntament i la Generalitat a ocupar de forma provisional aquest indret que, per altra part, comptava amb l'avantatge de ser un lloc cèntric.

Un conveni entre l'Ajuntament i el Servei de Biblioteques de la Ge-

neralitat, recentment creat (*la nostra és una de les primeres biblioteques integrades a la Xarxa de Biblioteques de la Generalitat*), feia possible aquest fet.

L'Ajuntament aportava el local, el personal, el manteniment i un 0,10% del seu pressupost anual per la compra de llibres mentre que la Generalitat facilitava l'assessorament tècnic, material, llibres i gairebé totes les publicacions de l'hemeroteca (*tal com diaris i revistes*).

La Biblioteca obrí les portes amb un fons de 3.000 volums; uns 1.200 dels quals eren en llengua francesa, provinents d'una donació de la Parròquia, i una hemeroteca amb 26 revistes i 5 diaris. Cal destacar la tasca desenvolupada durant anys per la Parròquia administrant,

mantenint i ampliant la Biblioteca Francesa que donà i dona avui dia, un gran servei a la població turística.

Poc a poc, aquest servei és utilitzat cada vegada més, tant pels veïns com pels turistes. Així es passa dels 90 socis-lectors inscrits en el servei de préstec a finals del primer any, als 532 veïns i prop de 400 foranis de finals del 1987, de 31 publicacions periòdiques a més de les 60 actuals i dels 3.000 volums inaugurals als 10.417 enregistrats actualment. Aquest creixement, tant en lectors i consultes, com en el fons, fa que, el 1985, la Biblioteca tingui problemes d'espai i a finals del 1986 es trobi pràcticament col·lapsada.

Davant aquest problema improrrogable, l'Ajuntament formalitzà a finals del 1986, després de mesos de cercar edificis, la compra de dos locals situats a l'entressol de l'edifici "Banc de Madrid" (*l'antiga notaria adquirida en subhasta pública i, una mica més tard, el despatx del costat*), per destinar-los a Biblioteca i Arxiu. Durant tot l'any 1987 s'hi van fent obres d'adaptació, fins que, finalment, el passat mes de Juny s'estrenaven les noves instal·lacions, la qual cosa suposa un gran salt qualitatiu, ja que dota al municipi d'un important equipament cultural en unes condicions magnífiques.

El nou local té una superfície de 300 m², 30 dels quals estan destinats al magatzematge i custòdia de l'Arxiu Històric Municipal, el qual comparteix els serveis (*sala de lectura, informació, etc...*), amb la Biblioteca.

El vell mobiliari ha estat substituït per un de més modern, funcio-

nal i molt pràctic, subministrat per una casa danesa especialitzada en mobiliari de biblioteques: prestatges metàl·lics, taules amples amb llum individual de sobretaula, mobiliari específic i més informal per a la mainada (*bucks per a contes i coixins pels més petits*), sillons per a lectura que no requereixi espai a les taules (*per revistes, novel·les, etc....*) i mostrador d'informació i préstec. Tot plegat dona una imatge molt més moderna i assequible de la biblioteca, lluny de la imatge de lloc massa seriós que tenien les biblioteques.

La sala està dividida en diverses zones perfectament diferenciades:

— la zona infantil; és un espai reservat per a la mainada i pensat

per a ells, amb els seus llibres directament a l'abast i separat de la resta de la sala per prestatgeries.

— el fons francès, diferenciat del fons general i situat en tres fileres de prestatges de baixa alçada que separen la zona infantil de la zona de lectura d'adults.

— la zona d'adults, situada al fons del local amb una excel·lent il·luminació natural i que compta amb dues fileres de taules amb capacitat per a vint persones.

— el fons general, situat a gairebé tota l'ala dreta del local. És d'accés directe, és a dir, no cal demanar els llibres ja que es poden buscar directament als prestatges. La senyalització senzilla i clara

dels diferents temes així com la consulta dels catàlegs, permet una fàcil localització.

— l'hemeroteca; compta amb un gran expositor on s'ofereixen les més de 60 publicacions periòdiques:

7 diaris (3 d'informació general, un d'ells en català, 2 provincials, 1 esportiu i 1 francès), 3 butlletins oficials (*B.O.E., Generalitat i Província*), 4 publicacions infantils i juvenils, 30 revistes especialitzades, 4 d'actualitats, 4 d'informació local d'altres pobles, 8 de l'Administració i 2 locals (*El Carrilet i El Tàfener*). A més, ofereix un racó per a lectura informal, consistent en 4 sillons amb una tauleta. En aquesta zona també hi ha l'expositor de novetats que recull les darreres adquisicions de la Biblioteca.

Ja hem dit que el fons general consta de 10.417 volums, que es

van incrementant continuament. Abarca tots els temes que comprenen les branques de la filosofia i psicologia, religió, ciències pures, ciències aplicades, belles arts, esports, lingüística, literatura i geografia. Especial incidència per la continua consulta tenen les dues enciclopèdies (*Larousse i Català*), varis diccionaris enciclopèdics, diccionaris de totes les llengües importants i la literatura, preferentment la catalana i la castellana. Esment apart mereix la col·lecció local que aplega tot el publicat sobre el municipi, tant pel que fa a llibres com a articles apareguts sobre diferents temes (*història, geologia, urbanisme, tradicions, etc. ...*).

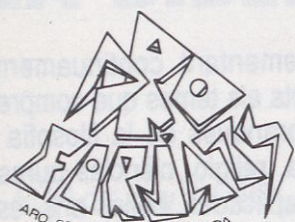
Per localitzar i buscar els llibres, la biblioteca disposa dels següents catàlegs: autors, títols, matèries i sistemàtics de matèries (*es poden trobar els llibres coneixent l'autor, el títol o la matèria que contenen*).

L'entrada a la sala és lliure i gratuïta i no cal fer cap tràmit per a llegir o consultar, ja que és pública i, per tant, accessible i oberta a tothom. El servei de préstec possibilita que els lectors puguin endur-se'n els llibres a casa. Només cal omplir una fitxa i portar dues fotos de carnet i es poden tenir un màxim de tres llibres durant quinze dies. En cas de no estar censat al municipi caldrà deixar una taxa en concepte de dipòsit de garantia.

En definitiva, el poble gaudeix d'una important eina difusora de cultura. Ara només cal que la sapiguem aprofitar com mereix.

Pere Barreda i Masó

ARO FORJATS S. COOP. C. LTDA

ELECTRICITAT - FONTANERIA
SERRALLERIA - CALEFACCIÓ

c/. Les Sorres, s/n. - Tel. (972) 81 89 91 - 17853 CASTELL D'ARO (Girona)

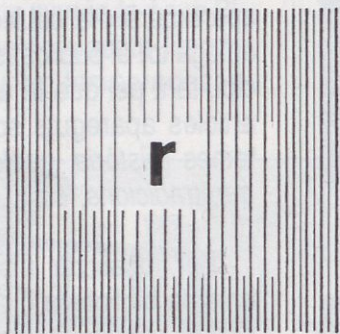

Tel. 81 8130

PLATJA D'ARO

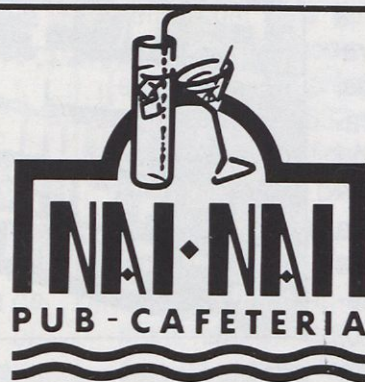
cafeteria

Platja
d'aro

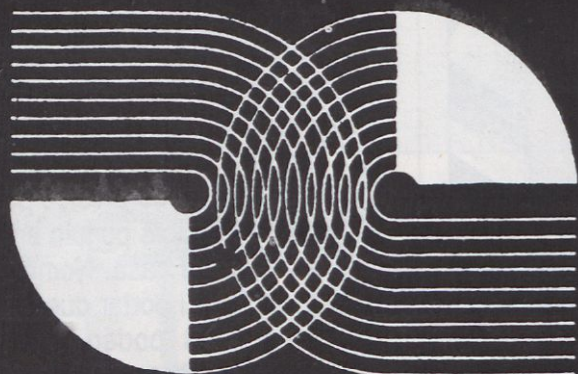
snack
bar

ramir

Galeries CARILLON / Ctra. Palamós
PLATJA D'ARO

AMBIENT MUSICAL

drogueria
cateura

PINTURES - ESMALTS -
PAPERS PINTATS - PLÀSTICS -
MOQUETES PERFUMERIA

Ctra. Sta. Cristina, s/n
Tels. 81 75 44 / 81 81 39
PLATJA D'ARO

"JAPET"

Ctra. Palamós, 18 y 20 - Tel. (972) 81 73 66 - PLAYA DE ARO / Girona

La Grillade

RESTAURANT FRANÇAIS

- Parrillada de carns a la llenya.
- Obert tot l'any
- Preus especials pels "currants"

Calle Pinar del Mar, 14 - Tel. 81 73 33 - PLAYA DE ARO

ESPORTS

ARO BÀSQUET CLUB: La Temporada 87-88

Amics lectors, quan llegiu aquestes línies ja haurem començat la nova temporada 88-89; temporada que per fi jugarem al nou pavelló i no haurem de escoltar les recriminacions dels altres equips envers la pista del tot antireglementària i sense vestidors, del Cavall Bernat.

Bé, ara si em permeteu, us introduiré una mica en els "intrínquilis" de la temporada passada a tall de xafareria per a que seguiu una mica l'evolució del nostre equip.

La temporada 87-88, com totes al principi la van preparar amb molta il·lusió, traduïda en l'empenta dels entrenaments i en l'assistència massiva de jugadors als mateixos, així doncs, vàrem endegar la temporada amb un estat general de forma acceptable, però com sempre, no vàrem tenir una pre-temporada prou llarga com per experimentar noves estratègies o sistemes tàctics, ja que la gent, a la temporada d'estiu, és quan menys temps lliure té.

Però degut als anys que juguem junts, l'equip estava ben assentat.

Heus aquí, que el primer partit, el vàrem disputat amb "La Cellerà" que al final va quedar 3^a, i era un dels equips potents en aquesta categoria, jugàrem a casa i vàrem perdre d'un punt "Autèntica mala sort", és a dir que vàrem començar amb mal peu, i va ser el pres-

permetre la gosadia de guanyar al líder (C. O. Farnés) a casa seva i només amb sis jugadors desplaçats a Santa Coloma i perdent amb el Palafolls a casa seva (2on. classificat) només de tres punts i amb un llançament als tres segons que hagés significat la pròrroga.

CLASSIFICACIONS

		PJ	G	P	NP	TF	TC	PUNTS
1 ^o	CO FARNERS	22	19	3	—	1579	1146	41
2 ^o	CB PALAFOLLS	22	19	3	—	1700	1296	41
3 ^o	CB CELLERA	22	17	5	—	1611	1349	39
4 ^o	CB SANT HILARI	22	14	8	—	1610	1415	36
5 ^o	ARO BC	22	13	9	—	1585	1406	35
6 ^o	CB TAIALA	22	11	11	—	1271	1307	33
7 ^o	FC TORDERA	22	9	13	—	1340	1342	31
8 ^o	UA TOSSA	22	8	14	—	1261	1485	30
9 ^o	BC LA BISBAL	22	7	15	—	1530	1748	29
10 ^o	CB HOSTALRICH	22	6	16	—	1197	1372	28
11 ^o	CB L'ESCALA	22	6	16	—	1352	1600	28
12 ^o	CP SANTJOANENC	22	3	19	—	1071	1641	25

EQUIP TEMPORADA 1987/88

Daniel Aguilar	—	Pívol
Jordi Pages	—	Pívol
Antoni Sánchez	—	Ala - Pívol
Martí Pericay	—	Ala - Pívol
Francesc Sánchez	—	Ala escolta
Santiago Pages	—	Ala escolta
Josep Ruíz	—	Escolta-base
Jordi Forné	—	Base
Lluís Boix	—	Base

gi del que havia de succeir aquesta primera ronda, perdent amb equips tant assequibles com el Taiala, Tordera i Tossa, per errades alienes al joc.

La segona ronda ja es va filar molt més prim, fins i tot ens vam

Així arribàrem a l'últim partit amb el Sant Hilari, empatat de punts amb nosaltres i ens jugàvem ésser 4^{ts}. ó 5^{ès}., va ser un partit jugat amb molta força, però ens vam trobar amb uns llançadors inspiradíssims i els hi entrava tot de tres punts, no vàrem poder guanyar i finalment vàrem quedar 5^{ès}. com podeu comprovar en la classificació.

En el Torneig de Primavera ens va tocar el Sant Hilari, on ens vàrem poder treure l'espina eliminant-lo de la competició, guanyant els dos partits a casa i a fora.

En aquest torneig vàrem arribar a les semi-finals on ens vàrem trobar l'equip més potent de la categoria, el C.O. Farnés, que ja havíem guanyat a casa seva, però en aquesta ocasió no vàrem poder guanyar.

Això són a grans trets, les vicissituds de l'ARO B.C., sénior durant la temporada passada.

Aquesta, com sempre, la comencem amb molta il·lusion, però ens trobem amb els escrits habituals a l'hora dels entrenaments, la gent treballa fora de Platja d'Aro i costa poder-nos reunir tots als entrenaments, però en els partits ens multipliquem i no sé per quina estranya telepatia ens entenem força bé i surten jugades quasi de "N.B.A."

Suposo que amb l'últim paràgraf us hauran agafat ganes de

venir a veure'ns. Esperem ens recolzeu ara que ja tenim pavelló i estarem a resguard de les incle-

mències del temps i passareu una estona distreta. Fins ben aviat. **SOU LA MILLOR AFICIÓ.**

Mostatxo

Cros-mar

COMERÇ DE PEIX AL
MAJOR I DETALL

ESPECIALITAT EN PEIX DE LA COSTA

Edifici Round Store
PLATJA D'ARO

club nàutic port d'aro
Platja d'Aro - Girona

Coordenades geogràfiques:
41°-47'-6"N. 3°-3'-5"E.

FES-TE'N SOCI

VISITA EL NOSTRE
RESTAURANT

EN JOAN BASSÓ i LA NETEJA

Un any més, l'estiu ha posat a prova els serveis de neteja del municipi. La gran quantitat de gent que omple els nostres pobles, necessita uns serveis de neteja ajustats al gran volum de deixalles que es genera, quantitats per altra part, molt diferents a les que s'han de recollir la resta de l'any, per tant, el material i la infraestructura també s'han d'adaptar a aquest desnivell, la qual cosa ja suposa un problema de per sí.

Parlem amb en Joan Bassó, regidor i tinent d'alcalde delegat d'aquest servei, qui ens explica que:

— El servei ha anat força bé durant aquesta temporada, no hi ha hagut massa queixes. Això ha estat degut, en part, a la tasca d'inspecció de les diferents zones del municipi, la qual cosa ha permès solucionar molts problemes abans de que es produïssin o s'agravessin. A la vegada, també s'ha vet una tasca de control del servei. Això ha suposat més feina de la preveiem en un principi per part del personal ad-

crit a aquesta tasca de control, privant de fer altres feines, però, en definitiva, també ha servit per subsanar ràpidament les deficiències. El que sí he pogut comprobar, és la necessitat d'aquest personal: un administratiu que reb les queixes i un funcionari que s'encarrega de verificar-ho i comunicar-ho a l'empresa concessionària.

— Hi ha hagut algun sector especialment conflictiu?

— La zona de les galeries té una especial incidència, ja que els veïns, per norma general, no respecten els horaris de recollida, malgrat passar porta a porta les normes. Fins i tot ha augmentat el número de contenidors, però la situació no ha canviat gaire. No obstant, estic estudiant diverses possibilitats per tal de solucionar definitivament aquest problema, que un cop triada i madurada es podria aplicar l'any vinent.

— Has fet algun balanç amb dades?

— Precisament hem de tenir una reunió

amb l'empresa concessionària per tal d'analitzar detalladament el servei. De cara al futur tinc gestionades i gairebé emparaulades amb l'empresa algunes millores, però dels resultats definitius ja en informaré quan les coses estiguin ben lligades.

En Joan, per raó del seu càrrec és també el delegat de l'Ajuntament a la Mancomunitat de la Conca del Ridaura, entitat formada pel nostre Ajuntament i els de Sant Feliu, Santa Cristina, Llagostera i Calonge, la qual té al seu càrrec l'abocador d'escombraries de Solius.

Aquest abocador, fins fa poc incontrolat, està en un procés de reformes per tal de posar-lo en condicions de servei correctes, ja que fins l'any passat havia provocat nombrosos incendis pels seus voltants.

Garaje L. DILMÉ

SEAT

Audi

VW

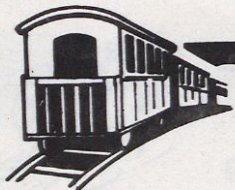
Ctra. Santa Cristina
Tel. 81 76 88
PLAYA DE ARO

FOTO-FLASH

Reportajes Fotográficos
Fotografía Industrial
Color - Bodas

ctra. Sant Feliu, 7
Telf. (972) 81 75 82
PLATJA D'ARO (Girona)

VAGÓ DE CUA

NAIXEMENTS

Rubén Torres Pérez	14-08-88
Tamara Pérez Clara	28-08-88
Mònica Pérez Molina	27-08-88
Alba González Puertas	30-08-88
Myriam Martínez Guzmán	01-09-88
Mercè Sagué Flo	27-08-88
Sharon Hidalgo Kroonenbourg	26-08-88
Juan Antonio Jaimez Gálvez	04-09-88
Marc Costas Torrente	14-09-88

MATRIMONIS

José Monne Campañá amb Marta Torres Santidrian	29-07-88
José Luis Cuervo Iglesias amb Maria Gema Saliné Perich	27-08-88
Esteve Pujol Maya amb Carmen Calderón Núñez	03-09-88
Adam David Greaves amb Anne Marie Catherine Haro	05-09-88
Julián Pérez Arroyo amb Marta Llovet Turrallas	05-09-88
José Mateos Ruiz amb Maria Helena Dos Santos Varanda	09-09-88
Jorge Rovira Guarro amb Encarnación García Rodríguez	10-09-88
Amando Rodríguez Rodríguez amb Eva María Marcos Pérez	17-09-88
Gerard Ramionet Genohet amb Núria Formatger Masferrer	24-09-88
Eduard Barlosó Ros amb Montserrat Clara Gamell	24-09-88

CAL RECORDAR...

Contribució urbana i taxes municipals: període de recaptació fins el 15 Novembre a les oficines de l'Ajuntament (1ª Planta).

AGENDA

23 d'Octubre: Marxa dels 20 km.

11 de Novembre: al Palau d'Esports i Congressos
Festa de Presentació del Carnestoltes 89
amb el grup "La Salseta del Poble Sec"

DEFUNCIONS

Teresa Dalmau Casanovas	04-08-88
Montserrat Bosch Reig	13-08-88
Johanna Bostelaar Pietersen	07-09-88
Juan Figueras Agustenck	10-09-88
Joseph Kaspar Dreben	13-09-88
Erna Maab	18-09-88

CARNAVAL 89: JA TENIU COMPARSA?

S'ha acabat la temporada d'estiu i, per tant, a partir d'ara anirem més descansats de feina, la qual cosa ens deixarà més temps lliure.

És hora de recordar ja, i començar a pensar en el Carnaval des d'ara per varies raons: per començar a fer les disfresses, ja sabeu que després tot són presses i cal recordar que el Carnaval 88 comença el 29... de Gener! que serà el diumenge de presentació del Carnestoltes; perquè tots aquells

que teniu ganes de disfressar-vos us animeu i feu una comparsa: centres de treball, amics, etc... animeu-vos, i més ara que hi ha una gran novetat per aquest any:

La COMPARSA MAJOR. Per fi els grups de Carnaval del poble s'han unit amb la finalitat de coordinar-se, treure'n més profit d'aquests dies i, en definitiva, divertir-se més.

S'està treballant des de ben acabat el Carnaval passat i ja hi han và-

ries idees força acabades que es posaran en pràctica aquest proper Carnestoltes. Una d'elles és la FESTA DE PRESENTACIÓ DEL CARNESTOLTES que se celebrarà al Pavelló el dia 11 de Novembre a les 11 h., amenitzat pel grup "La Salseta del Poble Sec".

Així doncs, ànim! comenceu a preparar les disfresses i els indecisos, formeu les vostres comparses.

RESTAURANT

CatRei

TERRASSA · GRILL

FORN DE LLENYA

CUINA DE SEMPRE

Telf. 81 79 25

CASTELL D'ARO
(GIRONA)

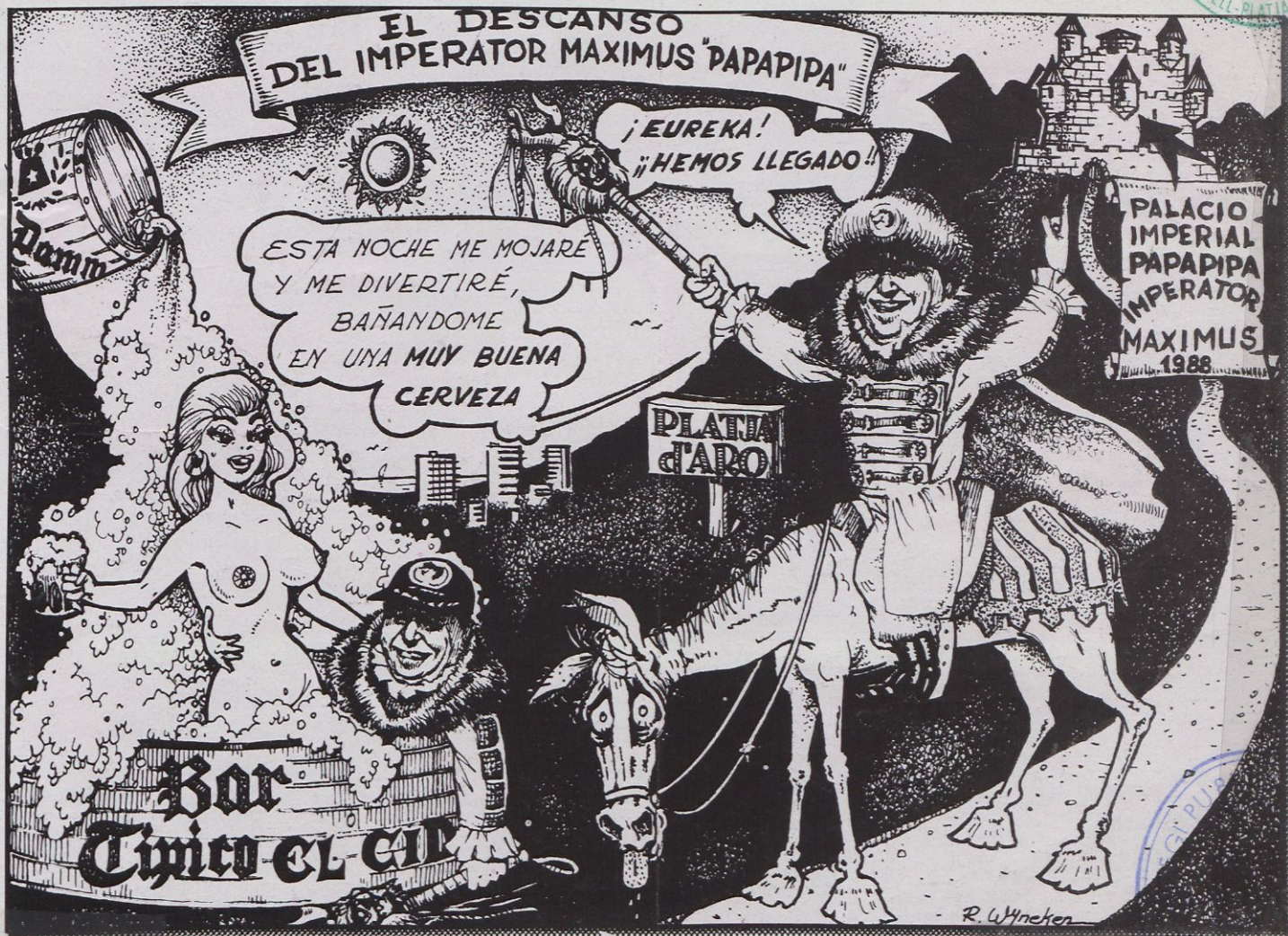

**HOTEL
AROMAR**

Passeig Marítim, s.n.
PLATJA D'ARO

Pels vostres banquets, reunions, casa-
ments, comunions..., us oferim el marc
incomparable dels nostres salons

Fruites

Verdures

Magatzem de Fruites

LLUIS
LLUIS PARADEDA CASTELL D'ARO

CARRETERA DE
STA. CRISTINA S/N

**SERVEI A DOMICILI
PER ENCÀRREC**

Patates

Tel. 818485

Fruites Tropicals

aedes

serveis immobiliaris

- * administració de comunitats
- * lloguer d'apartaments
- * assegurances

EMILI CARRANZA I RODA

Agent d'assegurances col·legiat

FRANCESC ALQUEZAR I PAGÈS

Administrador de finques

FRANCESC DELGADO I GONZÁLEZ

Agent d'assegurances col·legiat

ctra. sant feliu, s/n. · tel. 81 93 47
edifici saromar

platja d'aro
(girona)